

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס' 48/15-10/06

מישיבת מועצה שלא מן המניין מיום ב' – 20/03/06

משתתפים:

יהודה בן-חמו – ראש העיר
 עו"ד יעקב אוחיון – ס/ראש העיר
 עו"ד עמוס גבריאלי – ס/ראש העיר
 בנימין כברה – ס/ראש העיר
 משה אבן-חן – חבר המועצה
 אריה אברהם – חבר המועצה
 עו"ד יפתח אלגוב – חבר המועצה
 גיא בן-גל – חבר המועצה
 רינה פז – חברת המועצה
 ד"ר בוקי צ'יש – חבר המועצה
 ד"ר טל קוגמן – חברת המועצה

חסרים:

ד"ר סיימון גולדמן –
 יואל ברוך – חבר המועצה
 ד"ר אמיר גבע – חבר המועצה
 אבינועם גרנות – חבר המועצה
 ד"ר אהרון זיידנברג – חבר המועצה
 יצחק יואל – חבר המועצה
 אברהם מולה – חבר המועצה
 שמעון פרץ – חבר המועצה

נוכחים:

אייל יוניאן – מנכ"ל העירייה
 מייק קיסוס – ס/מנכ"ל העירייה
 אבי בן חמו – גזבר העירייה
 יעקב סנדרוביץ' – ס/גזבר העירייה
 אליעזר פיירשטיין – מבקר העירייה
 עו"ד בתיה בראף – יועצת משפטית
 קרן קדמי – יועצת משפטית
 לי ליבר – דוברת העירייה
 מיכל טל – ע/מנכ"ל
 ענת ניסקי – מנהלת אגף הרווחה
 דב רקוביץ – מנהל אגף החינוך

משתתפים:

מר יעקב אדרי – שר הבריאות
 ד"ר אוהד דודסון - מנהל בית החולים מאיר
 פרופ' מקורי – בית החולים מאיר

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס. 48/15-10/06

מישיבת מועצה שלא מן המניין – 20/03/06

הנהלת המרכז הרפואי מאיר מארחת את מועצת העיר כפר סבא
ישיבה חגיגית לציון יובל ה- 50 של המרכז הרפואי מאיר

סדר יום חלק א':

פתיחה: ד"ר אהוד דודסון,

ראש העיר, מר יהודה בן חמו – דברי פתיחה וברכות

שר הבריאות, מר יעקב אדרי – דברי ברכה

ד"ר אהוד דודסון, מצגת: המרכז הרפואי מאיר 1956-2006

שאלות ותשובות של המשתתפים

סדר יום חלק ב':

1. ביטול משכון גוש 6428 חלקה 219
2. אישור מועצה בדבר עבודות ביוב ברחוב הרעות
3. אישור תב"ר להקמת גן ילדים כולל גינן והצטיידות בשכונת הדרים בסך 900.000 שקל המימון מקרנות הרשות
4. אישור מקדמה לקרן המוסיקה לשנת 2006
5. אישור החלטת מועצה טלפונית בדבר פתיחת חשבון בנק עבור "פרויקט כפ"ס הצעירה"
- מקרקעין
6. אישור החלטה מועצה טלפונית המתיר לראש העיר והמנכ"ל לחתום על חוזים למכירת מקרקעין
7. מינוי אבי בן חמו, גזבר העירייה לדירקטור חברה הכלכלית
8. אישור רישום שיעבוד בגין הלוואה שנתקבלה מבנק לאומי לכיסוי גירעון נצבר כחלק מתוכנית ההבראה
9. אישור הסכם שימוש במבנה חט"ב בן צבי עבור מעון נעמ"ת.
10. מתן מקדמות לעמותות

ד"ר אהוד דודסון: ערב טוב לכולם, ברוכים הבאים למרכז רפואי מאיר. אנחנו שמחים לארח את שר הבריאות חבר הכנסת אדרי. שמחים שראש העיר נענה להצעה ולבקשה שלנו לפתוח בעצם באופן רשמי את אירועי יובל החמישים למרכז הרפואי 'מאיר' בישיבה חגיגית של מועצת העיר כאן בבית החולים שהוא עצם מעצמה של כפר-סבא. אני שמח שיחד עם האורחים כאן ממועצת העיר, חברי להנהלת המרכז הרפואי, חברינו מעמותת הידידים של בית החולים, שני מנהלי מחלקות תושבי העיר כפר-סבא שביקשתי ומכבדים אותנו בנוכחותנו. ואני אשמח להעביר את רשות הדיבור לראש העיר מר בן-חמו בבקשה.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. ערב טוב לכולם וברוכים הבאים. היום כפי שנאמר פה בפתח דבריו של ד"ר דודסון אנחנו מקיימים את ישיבת המועצה שלא מן המניין, ישיבה חגיגית באופן מיוחד לציון חמישים שנה למרכז הרפואי 'ספיר' בית חולים 'מאיר' שאנחנו כרשות מקומית עדים לשיתוף הפעולה היוצא מגדר הרגיל שיש לנו כרשות מקומית יחד עם המוסד הנפלא הזה.

אני שמח לא רק שכבוד השר יעקב אדרי, שר הבריאות, נענה לבקשתנו ויחד באווירה חגיגית נענה להזמנתנו והוא פה היום אורח כבוד של בית החולים 'מאיר' וישיבת המועצה. על זה נאמר אורח מזמין אורח בעל הבית בורח, אבל אני אציג את כבוד השר מכוון שזמנו קצר ומראש כשדיברתי אתו בטרם הישיבה הוא ביקש, למרות כל הלחצים, הוא ביקש לפנות מעט מהזמן על מנת להיות אתנו. אנחנו נאפשר לכבוד השר לשאת את דבריו, לאחר מכן אנחנו נשחרר אותו לדרכו מכוון שיומו עוד עמוס. אברהם מולה חבר המועצה שלא נמצא פה יפגוש אותו יותר מאוחר בכנס בנתניה, כך שיש לנו נציגות גם מכפר-סבא, אח של יעקב.

יעקב אדרי: רק רציתי לשאול. אתה הולך לאשר תב"רים היום לבית החולים?

יהודה בן-חמו: אני מבקש את האישור שלך. אני רוצה לומר לכם שבטרם אעביר את זכות הדיבור לכבוד השר שהייתה לנו פגישה בשבוע שעבר ואני שמח על האווירה

החמה שנוצרה בתקופה הקצרה של כבוד השר יעקב אדרי מאז כניסתו לתפקיד יחד עם בית החולים 'מאיר' והעומד בראשו ד"ר דודסון. יש שיתוף פעולה יוצא מגדר הרגיל ואני שמח על הנוכחות שלך פה. אדוני השר, הבמה שלך.

השר יעקב אדרי: ערב טוב לכולם, מכובדי ראש העיר שביקש, האמת שלא היה אצלי בתוכנית להגיע לכאן. אבל ראש העיר ביקש וגם המנהל וגם הייתה לי שיחה עם זאב ונענית, ואני שמח להיות כאן. כי בית החולים הזה יש לי לא מעט קשר מאד מיוחד אתו. סיפרתי למנהל מר דודסון, מנכ"ל המרכז האדיר הזה, סיפרתי לו שלפני עשר שנים אמי הייתה מאושפזת כאן וביקרתי פה הרבה. ולפני שנתיים הנשיא שלנו ז"ל עזר ויצמן היה פה ובאתי לבקר אותו. מי שלא יודע, הוא שכן שלנו ויש לנו קשרים מאד מיוחדים. לפני חודש גם הייתי פה איזה שבוע רצוף יום יום. היה פה מישהו מאושפז והגעתי לפה. וכל ביקור שלי, מה שאני רוצה להגיד, כל ביקור שלי אני שמח לראות את ההתפתחות ואת השינוי שיש בבית החולים ובכלל בכפר-סבא.

אני כמובן, כפי שאתם יודעים, היו יש ימים מיוחדים, קצת לא נורמלים, עם שפעת העופות. אנחנו מתרוצצים בכל הארץ. הנושא הוא די מורכב. ואתם גם כבית חולים, אני חושב שכל בתי החולים שלנו משרד הבריאות ערוך בצורה די מסודרת. אני מתאר לי שגם אליך הגיעו אנשים שיש להם כאבי בטן והם חושבים שיש להם שפעת. זה מכניס ללחץ אבל בסופו של דבר אני חושב שמשרד הבריאות וקופות החולים מתפקדים יפה מאד ואני חושב שהלוואי וזה יימשך כך. אני מאד מקווה שהנושא הזה של שפעת העופות יעצר מהר מאד, כי זה לובש ממדים לא פשוטים.

משרד הביטחון, אני סיפרתי, ואני מספר גם לכם, נכנס לתמונה החל מהבוקר. כמובן אני מאד מקווה שהם ישתלטו על זה מהר מאד. מדובר על עשרה ישובים באזור הדרום שצריכים להשמיד שם כמעט מיליון עופות. זה מספרים לא פשוטים. זה גם חפירות, זה גם לחסום את כל האזור שלא יכנסו. לצערי הרב גם אנשים קטנים מנסים להבריח עופות, מנסים להבריח

ביצים, גם מאזורים נגועים. וכמובן יש עכשיו סגירה הרמטית של המשטרה, של הצבא גם שעוזר. אני מאד מקווה שבעניין הזה עד סוף השבוע תהיה לנו בשורה. אני מאד מקווה, זה לא בטוח.

אני שוב רוצה באמת לציין לטובה את ההתפתחות של בית חולים 'מאיר'. אני זוכר בניין אחד, זה מה שאני זוכר מלפני הרבה שנים, קומות קומות. היינו באים לבקר. ומאז חל שינוי עצום וזה בזכות גם ההנהלה. וכאשר יש ראש עיר לצדך אתה די מסודר. ואני אומר את זה כראש עיר לשעבר, ואני יודע מה זה כשיש ראש עיר שדוחף. ואני מאמין שיהודה עם האנרגיות שלו הוא גם ימצא את הדרך לעזור. גם יש לך פה ידידים, סידבון מפקד המחוז שיצא לי להיות אתו כסגן שר לביטחון פנים, נמצאים פה גם סגני ראש העיר וחברי מועצת העיר. אני באמת שמח להיות כאן.

אבל אני רוצה באמת, מכוון שהנושא הכספי עלה, הנושא של הפיתוח, אני רוצה לפחות לספר בהזדמנות הזאת את המדיניות שלי. אני נכנסתי למשרד הבריאות לפני כחודשיים וחצי. זה נראה לי, אגב, תקופה מאד ארוכה, עם הדינמיות של העבודה, משרד מסובך, בעייתי, אבל מרתק ומעניין. הוא נוגע כמעט לכל בית בישראל, אין מה לעשות. וכשלמדתי את הנושא התברר לי מהר מאד שיש בתי חולים ממשלתיים וקופות ותרופות, וזה קונה וזה מוכר, ותור לניתוח. ויש כמה אבסורדים שחייבים... אני מאד מקווה, אתה לבד פה באזור הזה הקרוב, אתה לבד. אבל ראיתי כמה אבסורדים בחיפה ואני חייב לספר את זה כדי שתבינו איזה התלבטויות.

בעיר חיפה יש שלושה בתי חולים. אחד של קופת חולים הכללית 'כרמל', אחד ממשלתי רמב"ם, ו'בני ציון' יצור כלאיים עירוני אבל ממשלתי. ואני הלכתי לבקר בבתי החולים והתברר לי שברמב"ם יש תור לניתוחים באיזה מחלקה, חודש צריכים לחכות. בבית חולים 'כרמל' תשעה חודשים צריכים לחכות על אותו ניתוח באותה עיר. ואז התברר לי אחד מהאבסורדים שצריך לפתור אותו. מדינת ישראל לא יכולה להמשיך להתנהל באותה צורה כשבאותה עיר, בגלל שזה בית חולים ממשלתי וזה של הכללית, ולא משנה

כרגע מה הסדר. לדעתי הבעיה היא של הארגונים. פה תשעה חודשים ובינתיים אנשים גם מתים, ולמטה אין תור.

הייתי ב'פוריה' גם, אני בכוונה מספר לכם כדי לחדד את האבסורד שיש בעניין הזה. הייתי ב'פוריה', יש שם מחלקת... אני מקווה שאני לא משעמם אתכם כי זה נושא שנוגע בעקיפין לבית חולים. יש צנתורים, פרופסור חסין, בוודאי שמעת עליו. הוא נמצא ב'פוריה'. הוא לא הסתדר ב'הדסה', אבל שמו הולך לפניו כאחד שעושה צנתורים, אחד הטובים בארץ, אם מותר לי להגיד את זה. ואז התברר דבר מאד מעניין. גם שם הוא אומר: יעקב, אני עובד בתפוקה של ארבעים אחוז מהיכולות שלו. אין לו קליינטים בטבריה ב'פוריה'. הוא מנתח דגול שבערבים הוא הולך ל'אסותא' ועושה הרבה מאד כסף והתור ארוך. בבית חולים 'העמק', לא רחוק, רבע שעה נסיעה, מחכים חצי שנה לצנתורים. כאשר ליד זה, ממש ליד.

זה אבסורדים שבאמת המדינה חייבת לתת דעתה על זה. אני, אם אני אמשך, אני לא יודע אם ייפול בחלקי להמשיך בתפקיד הזה. נצטרך לשבת כולנו ולהחליט מה עושים ואיך עושים על מנת למנוע כי אלה דברים שהם בנפשנו, מדובר על דיני נפשות. זה אחד הדברים שבלט לי מאד התור לניתוחים, ויש עוד כמה דברים מוזרים ומעניינים, ואת חלקם אתה מכיר יותר טוב ממני, ובחלקם הרופאים פה והאנשים שעובדים כאן מכירים את המערכת יותר טוב ממני.

רבותיי, בעשר שנים האחרונות הושקעו 200 מיליון שקל בפיתוח בבית חולים 'מאיר', זה נכון?

אהוד דודסון: אם כבוד השר אומר – זה נכון.

יעקב אדרי: אני שמח וגאה. אגב, הרוב זה לא בזכותי, אבל אני פשוט מציין את המספרים. ואני באמת שמח כי בית החולים עבר התפתחות אדירה ועתידו עוד לפניו. אושרו 200 מיטות נוספות ועוד כמה דברים שאני לא רוצה להלאות אתכם במספרים. אבל דבר אחד אני מבטיח. למרות שהייתה לנו פתיחה לא טובה, אם אפשר להגיד את זה, אני מבטיח להיות ידיד נאמן של

בית החולים. כנראה שגם לא תהיה לי ברירה. ועם ידידים כאלה אני אנסה מאמץ לעזור לבית החולים כמיטב יכולתי. בתקציב השוטף אני לא יכול לעזור לך כי זה בידי הקופה. אולי גם אפשר. דווקא בנושא השוטף אני כן יכול לעזור, יש לי תקציב מיוחד אבל זה לבתי החולים שלנו. בית החולים שלכם, אני לא יודע, זה התחשבות אחרת, זה שתי מדינות. אני מאד מקווה שתקציב הפיתוח שהוא קשור בי אני אוכל להוסיף לבית החולים על מנת שהוא יוכל לעשות את כל מה שהוא רוצה לעשות על מנת לתת את הטיפול ואת השירות הכי טוב לכל האוכלוסייה.

אני מודה גם לצוות, אני יודע שיש צוות מצוין. היום נתנו בירושלים אותות הצטיינות לעובדים של בתי חולים מכל המדינה. אני רוצה להגיד לכם, אני גאה במערכת הרפואה בישראל. אני עובר ומבקר בהרבה מאד מקומות. זה פשוט מדהים איך הרפואה בישראל התפתחה. כמובן שיש פערים מסוימים ואת זה צריך לסגור. גם בין בית חולים 'מאיר' ל'בלינסון' ו'תל השומר' יש פערים, אבל גם בין בית חולים 'מאיר' לבין בתי החולים 'פוריה' ו'העמק' ועוד כמה בתי חולים יש פערים. אני מאד מקווה שהפערים האלה ילכו ויצטמצמו וכולנו נוכל לתת את השירות הכי טוב למדינת ישראל.

יש עוד תקציבים, נדמה לי, שהולכים לתשתיות לנושא של כיבוי אש, חשמל. זה תקציבים מיוחדים שאני לא רוצה להגיד. אבל גם בית חולים 'מאיר' יקבל את זה. גם הנושא של ה... אנחנו ממליצים, המלצנו ואתם מקבלים. כמה אתם הולכים לקבל?

אהוד דודסון: סדר גודל של 8 מיליון.

יעקב אדרי: 8 מיליון פלוס 4 שנתנו אנחנו מהתקציב שלנו. בית החולים יקבל ממש בזמן הקרוב סיוע תלת-שנתי. מה אתה הולך לבנות עם זה?

אהוד דודסון: עוד מחלקות. חידוש של מחלקות מאד מיושנות שבהן חמישה שישה חולים ללא שירותים צמודים. זה תנאים שכבר היום אסור לנו... המחויבות שלנו לחולים היא כמובן כזאת שאלה תנאים שכבר אי אפשר יותר. אני חושב, פרופסור קליין שהמחלקה שלו היא לצערנו מהבעייתיות ביותר, מחלקה

כירורגית, אין ספק שצריך שדרוג. אני חושב שזה מחויבות של כולנו.
יעקב אדרי: אני גם אעשה ביקור מיוחד בבית החולים, אני אבוא ואראה באמת איך לסייע. אבל בכל מקרה פנינו קדימה. אני מאד מקווה שנוכל לסייע גם בהמשך. (לא אמרתי איזה מילה מגונה).

יהודה בן-חמו: תודה רבה לכבוד השר. בטרם נשחרר אותו אני מבין שיש איזה שאלות. אהוד דודסון: קודם כל אני רוצה להודות לשר. אני חושב שהדברים שאמרת הם מאד מעודדים. אנחנו רואים את עצמנו כמחויבים למתן שירות איכותי, מקצועי, בתנאי תשתית הכי טובים שיכולים לטובת תושבי כפר סבא וכל אזור השרון שאנחנו משרתים. האזור הוא ענק, כ- 600 אלף תושבים ומעלה גרים באזור הזה. זה בית החולים שלהם. זה 10 אחוז מתושבי מדינת ישראל. ואני יוצא לי לדבר בפני יחידים בארצות אחרות ואני אומר להם: תארו לכם בית חולים שמטפל ב- 10 אחוז מתושבי מדינה. אנשים לא מאמינים. ובהתאמה, גם היקף הפעילות פה, אדוני השר, הוא ענק.

רק אם ניקח את חדר המיון של בית החולים. חדרי המיון כאן מגיעים לסדר גודל של 150 אלף פניות בשנה, זה כמעט 500 איש ביום. נכנסים לחדר המיון איפה שרופאים פנימאיים וכירורגים וגינקולוגים ורופאי ילדים ומרדימים, מכל המקצועות עשרים וארבע שעות ביממה, כמובן, עומדים נכונים לתת את השירות ולתת תשובה לכל בעיה שקורה.

זה אזור שלצערנו עתיר בטראומה, תאונות דרכים, בהיקפים שקשה להאמין. אני מניח שזה קשור לכך שאנחנו יושבים על כבישי אורך מאד גדולים. עם ישראל, לצערי, לא תמיד נוהג בצורה הכי תרבותית. וזה בטח נושא אחר שצריך לדון בו. אבל לפחות בחלק שלנו, ברגע שמגיעים לכאן, חדר טראומה, כל הצוות הרפואי המאד מיומן שיש כאן ושמשידך כל הזמן להשתלם ולהתקדם באמת עושים מלאכת קודש בהצלת חיים יום יום.

טיפולים נמרצים, מחלקות פנימיות. אזור שהוא מעניין בגלל שמצד אחד יש הרבה מאד אנשים מאד צעירים, ילדים. מצד שני הרבה מאד אוכלוסייה מבוגרת שבוודאי באופן טבעי זקוקה יותר מהאוכלוסייה האחרת לשירותים

רפואיים. ואנחנו בעצם במשך השנים מצד אחד מנשים להגדיל את שירותי בית חולים כדי לתת תשובה לצרכים האלה, כמו שתוארת, של הצעירים והמבוגרים. ומצד שני מנסים גם לתקן ולשפר את התשתיות, כמו שדיברנו רגע קודם, של אותן מחלקות ותיקות יותר. ובאמת המחלקות הכירורגיות כאן הן דוגמא למחלקות שהגיע הזמן סוף סוף, כירורגיות, אורטופדיות שמטפלות באלפי אלפי אנשים בשנה. ובאמת אנחנו חושבים שהגיע הזמן לתת להם את הפתרון.

אני באמת רוצה לברך על שיתוף הפעולה האמיץ שיש לנו עם ראש העיר, עם חברי מועצת העיר שחלק מהם אפילו בשיחות אישיות, ובאים לכאן, ואנחנו בכל מיני פרויקטים ביחד. ישנו רצון אדיר שלנו לקחת חלק בהרבה מאד פעילות שמתקיימת בעיר הזאת.

אני אספר אולי על פרויקט של השנתיים האחרונות שבמסגרתו תלמידי בתי ספר באים לכאן. אנחנו נותנים להם, יחד אתם עוברים ימי השתלמות, ימי עיון. לוקחים בני נוער בגיל בתי ספר שלומדים הרבה שיעורים עיוניים ולא תמיד בשביל מה החשבון המסובך הזה והפיזיקה המסובכת. אבל כשרופא עיניים או רופא אף-אוזן או רופא אחר קצת מספר איך הדברים האלה הופכים לדברים אמיתיים – אני חושב שתרמנו משהו לתושבי העיר.

אנחנו רוצים בהחלט לקחת חלק בנושא של מניעת תאונות בית ומניעת היפגעות בדרכים ומניעת היפגעות של ילדים, דברים שכבר אולי עשינו עם ערים אחרות אבל בראש ובראשונה אנחנו כפר-סבאים ואנחנו מחויבים לעיר הבלתי הרגילה הזאת כפר-סבא.

אגיד אולי עוד מילה אחת. אני אישית גר בעיר הזאת בדיוק שלושים שנה. אני הגעתי לכאן לפני שלושים שנה כזוג צעיר. בינתיים שיבה קצת בשיער. הייתה ונשארה עיר שמערכת החינוך שלה הלכה לפניה, ובגלל מערכת החינוך מאד מיוחדת הרבה מאד זוגות צעירים או זוגות עם ילדים צעירים הגיעו לכאן. ואני חושב שהיא נשארה כעיר ששמה את מערכת החינוך שלה בראש סדר העדיפויות. אני חושב, אין דבר יותר קרוב לאדם מאשר הבריאות

והחינוך, שזה אולי לא תמיד הרואי כמו עיסוק בביטחון וחוץ ודברים אחרים, אבל בסוף זה נוגע לכל אחד מאתנו בחיי היום יום.

אני חושב שאם אנחנו לוקחים חלק בלהבטיח לתושבי כפר-סבא ולהבטיח לתושבי האזור שיש כאן בית חולים מאד מקצועי, מאד מודע למחויבות שלו כלפי בריאות הציבור שסביבנו – אז אולי אנחנו תורמים במשהו להרגשת הביטחון של אנשים שאם יש בעיה כזאת או אחרת, ביטחונית, שפעת, אסון כזה או אחר שחלילה לא יקרה, אז יש פה באמת מוקד מצוינות רפואית שעומד לרשות האזרחים עשרים וארבע שעות ביממה 365 ימים בשנה.

אני חושב, מההיכרות הקצרה עם הכבוד השר, יש לי איזה הרגשה שבאמת יש לנו ידיד נאמן. מה גם שאדוני השר כמעט תושב האזור או תושב האזור שלנו. ואני ככה בטוח שגם הידידות האמיצה עם ראש העיר ועם נבחרי הציבור שלנו כאן בכפר-סבא, אנחנו ביחד, ועם הצוות המדהים של בית החולים, של חברי להנהלה שיושבים כאן, מנהלי מחלקות, והצוות המדהים של בית החולים שנמצא כאן – אנחנו באמת נוכל להמשיך ולעמוד במחויבות שלנו כלפי תושבי כפר-סבא והאזור.

מאד מודה לך על הביקור ושבאמת פינית מזמנך המאד מאד יקר, גם בימים מיוחדים אלה, ובכלל. אני חושב מה עובר עלי בסך הכל כמנהל בית חולים, אז שר הבריאות שכל בריאות תושבי מדינת ישראל על כתפיו ומצאת לנכון לבוא אלינו – מאד מעודד ומאד מאד מודים לך. תודה רבה.

יעקב אדרי : תודה לכם.

אהוד דודסון : אנחנו מבקשים להגיש לך איזה שהיא מזכרת מאד צנועה מביקורך כאן. תודה רבה. זה הוכן לפני שידענו ש... זה יונת השלום בלי קשר לתקופה, שום קשר. זה יונת השלום שמאד, אני חושב, אופיינית ומשמעותית לבית החולים הזה. אין לה וירוסים, לא לדאוג.

יהודה בן-חמו : חברים, בטרם השר ייפרד מאתנו, ד"ר דודסון דיבר ואני אזכיר רק במעט כרגע, לאחר מכן אני ארחיב על שיתוף הפעולה שיש לבית החולים יחד עם העיר כפר-סבא. אני רוצה להדגיש בפניך. ד"ר דודסון דיבר על נושא מערכת

החינוך בכפר-סבא. מזה כשנתיים ימים בית חולים 'מאיר' יחד עם מנהל אגף החינוך שלנו מר דב רקוביץ' שנמצא פה. לא הצגתי את האנשים. נמצאים פה גם חברי מועצה, אבל נמצאים פה הסגל הבכיר של הנהלת העיר כפר-סבא: היועצים המשפטיים, מבקר העירייה, הגזבר, מבקר, מנכ"ל, סמנכ"ל וכל הנהלה הבכירה. הסגנים כמובן, הם חברי מועצה.

אם נגע בבבת עיננו ד"ר דודסון נושא החינוך אז בית חולים 'מאיר' שותף מלא בכל הפעילות הברוכה. כמובן גם אגף החינוך שותף פה בבית החולים. זה מין שיתוף פעולה שאנחנו מנצלים פה את הידע העצום גם של החומר האנושי וגם של המתקן הנפלא הזה שיכול להעשיר את מערכת החינוך שלנו, את תלמידי התיכון. מטרת התוכנית היא באמת לחשוף את תלמידי התיכונים שלנו כאן בפני אותם אנשים מלומדים ומוצלחים שיכולים להעשיר אותנו וגם להשתמש בכלים הטכנולוגיים. אני רוצה שתדע שבית חולים 'מאיר' אני חושב שהוא אחד החלוצים בתחום הזה מבתי החולים. כשאני נפגש עם קולגות שלי ומספר להם על שיתוף הפעולה פה – זה לא דבר שמוכן מאליו עם מנהלי בתי חולים. ופה שיתוף הפעולה נרקם באופן מיידי גם באמצעות אנשי העירייה וגם באמצעות ד"ר דודסון ואנשיו. הדברים זרמו בצורה בלתי רגילה. ועל כך תודה לך ד"ר דודסון ולכל הצוות.

היה חשוב לי שתשמע את זה לפני שאתה הולך כי אני יודע שגם לך שצובר כבר ותק מאד מאד משמעותי בחיים הציבוריים אחד הנושאים החשובים והקרובים ללבך זה חינוך וחברה. אני יודע עד כמה הנושאים החברתיים חשובים לך. אני עוקב גם באופן אישי, גם מההיכרות האישית בינינו, אבל אני כבר עוקב בתקשורת על הרגישות החברתית שלך. ועל כך אני באמת מודה לך באופן אישי, מכיר את ההצלחות שלך גם ברמה העירונית באור-עקיבא, גם בפעילות הפרלמנטרית בכנסת, והיום כשר, לפני כן כסגן שר. יישר כוח על הפעילות.

אנחנו בדרך כלל נוהגים להעניק לאורחים שלנו את אחד המבנים הציבוריים הכי יפים בארץ. אנחנו לא אובייקטיביים, אבל זה בניין החאן שלנו, זה בית

העירייה. זה בשבילך אדוני השר. תודה רבה.

יעקב אדרי: אני מודה לך. אני מאד מודה לכם, בזמן הקרוב אני אבקר.

יהודה בן-חמו: חברים, אנחנו נשמע כרגע מפי ד"ר דודסון מצגת על בית החולים 'מאיר'. המצגת תיערך כ- 35-40 דקות. לאחר מכן חברי המועצה שירצו לשאול שאלות, להתעניין יותר, להעמיק, יוכלו להציג את ההערות ב'ע' וב'א', ולאחר שיסתיימו השאלות והתשובות של צוות בית החולים נמשיך במספר נושאים שעל סדר היום בנוכחות חברי המועצה והצוות המקצועי והעיתונאים שירצו להישאר. ד"ר דודסון בבקשה.

אהוד דודסון: אני קודם כל, ברשותכם, אעמוד. שנית, אני מזמין את מי שרוצה לשאול או להתערב באמצע להרגיש חופשי. מבחינתי, הייתי שמח אם זה יהיה יותר רב-שיח מאשר הרצאה מלומדה.

קודם כל, אני לא יודע אם כולם יודעים מה המקור של שני השמות של בית החולים. אני מניח שכל מי שכפר-סבאי בטח יודע מי זה פנחס ספיר, למרות שאני מוכרח להגיד לכם, אני כבר רואה שצריך להסביר להם מי זה היה פנחס ספיר. לנו מאד ברור שיש לו חלק דרמטי בהתפתחות של בית החולים מרגע שבית החולים הזה בכלל התחילו להקים אותו לפני בדיוק חמישים שנה.

ואילו ד"ר יוסף מאיר היה רופא בישוב העברי בשנות השלושים והארבעים. עסק בין השאר ברפואת ריאות, ותכף תראו איך זה מתחבר אלינו. הוא היה מנהל הרפואי הראשון של קופת חולים כללית, אז של ההסתדרות, שהוא הבעלים שלנו, שאנחנו חלק מרשת או מהקבוצה של קופת חולים כללית, היום בשמה המודרני 'שירותי בריאות כללית'. והיה גם המנהל הראשון, מסתבר, של משרד הבריאות, בשנים 1948-1949. נפטר בשנת 1953 ואז קראו, בדיוק לפני חמישים שנה, את בית החולים על שמו.

כמו שאמרתי קודם, אנחנו משרתים אוכלוסייה ענקית. הנה שמונה הערים שנמצאות סביבנו. כמובן שכפר-סבא בראש ובראשונה. בהחלט גם מגזר ערבי, טירה וטייבה, קלנסואה, 'המשולש' מה שקוראים, שבהחלט מקבלים

את השירות שלהם אצלנו.

זאת איזה שהיא חלוקה שאנחנו משתמשים בה בין קופות החולים השונות על פי הערים השונות.

מתוך המצגת: "בית חולים 'מאיר' הוקם בשנת 1956 כבית חולים לחולי שחפת. לפני ארבעים שנה בשנת 1962 לאחר שחלה ירידה דרסטית בשכיחות מחלת השחפת החליט משרד הבריאות להכיר בבית חולים 'מאיר' כבית חולים כללי בין 240 מיטות. בשנת 1967 היו בו 320 מיטות. בשנת 1984 עברה מחלקת היולדות לקמפוס בית החולים ונסגר בית היולדות הישן ברחוב גלר".

אהוד דודסון: רק כדי לסבר את האוזן. בית החולים הזה באמת הוקם ב-1956, יועד למחלות ריאה ובמיוחד למחלת השחפת שבעשורים הקודמים הייתה אחת המחלות הקטלניות ביותר לאנושות, אבל בעצם כמעט נעלמה עם כניסת האנטיביוטיקה. הבית חולים הזה תוכנן לחולים שאורך האשפוז שלהם הוא שנה וחצי. בעצם כמו מה שאז קראו סנטוריום. שלוש-ארבע שנים אחרי שהוא הוקם נקראה הנהלת בית החולים לתת הסברים למה בית החולים עומד חצי ריק. ואז הם אמרו: מה אנחנו יכולים לעשות שהאשפוז ירד נורא משנה וחצי לשמונה חודשים.

היום האשפוז הממוצע בבית החולים הוא מתחת לארבעה הימים, וזה חלק, כמובן, מההתפתחות המדעית, מההתפתחות הטכנולוגית. שימו לב להבדלים, לפערים הדרמטיים שבאמת חווינו, וזאת עם מגמה כללית, אבל בהחלט גם אצלנו כחלק מההתפתחות הטכנולוגית של השנים שחלפו מאז.

והנה אנחנו היום. עשינו קפיצה גדולה כדי לא להתעכב על העבר ולדבר יותר על ההווה. היום זה בית חולים של 713 מיטות לפי רשיונו, עם תפוסה מאד מאד גבוהה מעל 100 אחוז בממוצע, מה שאומר שבחודשי החורף הקשים זה לעיתים מעבר לזה. בית החולים בין שבעת בתי החולים הגדולים במדינת ישראל. קצת על ההיקפים ועל חדר מיון סיפרתי קודם.

60 אלף איש מאושפזים כאן בשנה, כ-150 אלף מבקרים בחדרי מיון. תראו את מרפאות החוץ. 350 אלף איש זה אומר שבעצם נציג של כל משפחה

לפחות פעם בשנה בממוצע נמצא כאן, מכל האזור. ולכן ברור למה זה מוסד כל כך מרכזי. 18.5 אלף ניתוחים, כ- 5500 לידות.

יהודה בן-חמו: 5501.

אהוד דודסון: חמשת אלפים חמש מאות ואחת. אגב, זה אחד מבתי החולים היחידים במדינה שמספר הלידות בעליה. בסך הכל יש כנראה איזה התייצבות במספר הלידות במדינת ישראל בשנה שנתיים האחרונות, ואנחנו כבר שלוש שנים כאן במגמה של עליה שכמובן כבית חולים אנחנו מברכים עליה מאד. אוסיף עוד, אם כבר אנחנו בעסקי סטטיסטיקה. בבית החולים הזה 2400 עובדים, מתוכם כ- 500 רופאים, כ- 1200 אחיות, ושאר החברים בשאר המקצועות, במנהל, במשק, במקצועות הפרה-רפואיים, פיזיותרפיסטים, דיאטנים, קלינאי תקשורת, עובדות סוציאליות וכן הלאה. אני חושב שאנחנו המעסיק הכי גדול בכלל באזור השרון, לא רק בכפר-סבא. וכמו שאמרתי, אני גם מאד גאה שעברנו את השנים היותר קשות מבחינת המשק הישראלי, לפני שנה ושנתיים, בלי שנאלצנו לעשות איזה שהוא סוג קיצוץ בכוח אדם אלא הצלחנו לשמור על כוח האדם המקצועי כאן שימשיך לתת את השירות הנדרש.

כמה מילים על המחלקות או היחידות המיוחדות שיש כאן. מעבר לכך שבאמת המחלקות בבית החולים הן מאד מקצועיות, מאד מיוחדות. חלקן אולי יותר מוכרות ברחבי המדינה ובית החולים מתאפיין בהן.

קודם כל אני חושב שאתם מכירים את היחידה לניתוחי עמוד שדרה. זה בית החולים היחידי במדינת ישראל שיש לו יחידה מיוחדת לניתוחי עמוד השדרה. בדרך כלל זה חלק ממחלקות אורטופדיות. אגב, לא רק שזה יחידה מיוחדת כאן, יש מעט מאד מקומות בעולם הרחב שיש בהם יחידות ספציפיות ומיוחדות. זאת יחידה, מעבר לזה שהיא באמת נפרדת, יש גם איזה רמת יצירתיות והתקדמות טכנולוגית בלתי רגילה. הרבה מאד מה שאנחנו קוראים היום ברפואה minimal invasive. העולם של הניתוחים הגדולים וההרואיים שבטח פרופסור קליין היה יודע להסביר על זה הרבה

יותר טוב ממני הולך ומפנה את מקומו לניתוחים מאד עדינים, מאד מדויקים, עם שימוש בטכנולוגיה מאד מודרנית שמצריכה גם הרבה מאד מיומנות, אבל גם היא בוודאי מאד מאד יקרה ומכריחה אותנו להביא משאבים. והנה, אנחנו חוזרים עוד פעם לסיפור. להביא משאבים כדי שאפשר יהיה באמת לאפשר ולתת בידיהם של הכירורגים המיומנים גם את הטכנולוגיה הכי חדישה והכי מודרנית.

יש כאן מכון מאד מיוחד לאולטרה סאונד במיילדות ובגינקולוגיה בראשותו של פרופסור טפר, קשור עם מרכזים אקדמיים בארה"ב, חלק אינטגרלי מאוניברסיטת תל-אביב מהפקולטה לרפואה של אוניברסיטת תל-אביב. אתם יודעים שהיום כמעט כל יולדת יש אלבום תמונות לתינוק מגיל מינוס. הותיקים יותר עם ילדים מבוגרים יותר אולי עוד זוכרים שבקושי זכרנו את האולטרה סאונד. היום מחלקים כבר תמונות וידאו ותמונות תלת-ממדיות של העובר ברחם אמו, והאלבומים המודרניים מתחילים מגיל מינוס. זאת בהחלט יחידה שמובילה בארץ בתחומים האלה.

הנה עוד תחום שאנחנו מובילים. הנושא של מחלות חך, הפרעות בדיבור, הפרעות בנשימה. גם זאת יחידה שמנקזת אליה, כמו אלה שצינתי קודם, חולים מכל רחבי המדינה, ששמה הולך לפנייה.

יחידה מאד מעניינת למחלות חך שסוע. אלה מומים בילדים, לפעמים מאד מאד קשים, מאד מאד בעייתיים. אני מציין אותה במיוחד משום שזאת יחידה שעובדים בה ביחד רופאים שלנו יחד עם רופאים מעוד לפחות שני בתי חולים נוספים, מ'סורוקה' ומ'רמב"ם'. זה נדיר למצוא בבתי חולים שקולגים ממוסדות שונים מצליחים לשתף פעולה. יש לעיתים איזה קושי בשיתוף הזה. ואנחנו מאד גאים שבסוף לטובת הילדים שחלקם ממש ילדים שעוברים עשרות ניתוחים מיום שהם נולדו ועד שהם מגיעים לגיל ההתבגרות, מקבלים פה את השירות הזה.

מכון גנטי מהגדולים ביותר, אולי הגדול במדינת ישראל, שעושה פעילות גם בסדרי גודל ענקיים וגם ברמה הטכנולוגית וגם ברמה שירותית של מתן

תשובה מהירה לבדיקות. מי שעושה בדיקות גנטיות לעיתים נמצא באמת בחרדה עד שמגיעה תשובה. וכשמחכים לה, וככל שאפשר לתת תשובה טובה שמרגיעה אז זה בהחלט אחד היתרונות שניתן לעשות כאן.

יש כאן מכון ממוגרפיה, מכון לצילומי רנטגן לנשים שאנחנו מאד מאד גאים בו. אתם יודעים שיש מעט מאד או יש מספר הוכחות במדע הרפואה שמראות שבדיקות סקר ובדיקות מוקדמות באמת יכולות להציל חיים על ידי זה שהם מגלים נגעים סרטניים בעודם בגודל כזה שמאפשר לתת טיפול מציל חיים, כירורגי, אונקולוגי. ואחת הבדיקות הללו זה באמת בדיקת סקרינינג, בדיקת סקר רנטגנית למניעת סרטן השד.

שירותי בריאות כללית, מי שחברה בשירותי בריאות כללית, בין הגילאים חמישים לשבעים וארבע מקבלת פעם בשנתיים הזמנה לעשות, כמובן בחינם, את בדיקת הסקר הזאת. כמובן שתושבות האזור הזה מקבלות את ההזמנה הזאת לכאן. והגאווה המיוחדת שלנו שכאן נוקטים בשיטה מאד מיוחדת שהיא שכל בדיקה של כל אשה נבדקת בנפרד על ידי שני רופאים. ובעצם התשובה הרשמית היא המחמיר מבין השניים. כתוצאה מהשיטה הזאת שאנחנו נוקטים בה, ולדעתי אנחנו אחד מבתי החולים היחידים, אם לא היחיד ביניהם, שנוקט בשיטה הזאת של double opinion. ושיעור הגילוי המוקדם כאן, מכוון שיש מערכת ארצית שבודקת את המכונים האלה, הוא אולי הכי טוב במדינת ישראל.

אנחנו עשינו איזה שהוא חשבון שלמרות שבעצם יש פה השפעה כפולה. הרי בעצם אפשר היה לעשות כפול בדיקות. אנחנו מעריכים שיש אולי בין שש לעשר נשים שחייבות את חייהן לבית חולים 'מאיר' בגלל נקיטת השיטה הזאת. ולכן אנחנו לא רוצים, אסור לנו מוסרית לרדת מהשיטה הזאת. למרות שאם תרצו, כלכלית היא מאד בעייתית.

הנה מחלקת הריאות שלנו שנשענת באמת על המורשת של בית חולים 'מאיר' שהתחיל כבית חולים למחלות ריאה ומחלות שחפת. גם פה, זה בית החולים היחידי שיש לו מערך כל כך גדול של מחלקת ריאות, טיפול נמרץ נשימתי,

מנתח ריאות וחזה מהטובים ביותר במדינה, מערכת מאד גדולה שעוסקת בתפקודי ריאות וניתוחם של תפקודי הריאות. אתם יודעים, גם חולי סרטן, גם חולי אפיזמה, אסטמה, בעיות ריאות, למעט שחפת שכמעט הלכה ונעלמה ויש רק מקרים בודדים פה ושם. בסופו של דבר תחלואת הריאות היא מאד מאד נפוצה במדינת ישראל, גם במבוגרים, גם בקרב ילדים. ככה שלצערנו יש הרבה מאד פרנסה למחלקה המאד מיוחדת הזאת. וגם בגלל שהיא בעצם כמעט היחידה במדינת ישראל גם לכאן מגיעים חולים מכל קצווי הארץ. עוד מרכז רפואי מאד מאד מיוחד שיש כאן, מכון מאד מיוחד שאנחנו מאד גאים בו זה מרכז ספורט, אם תרצו מרכז לרפואת ספורט לילדים ונוער. יוזמה של שני רופאים תושבי כפר-סבא, או לפחות אלון אליקים בוודאי תושב כפר-סבא.

יהודה בן-חמו: גם ד"ר נמט, הם זכו שניהם לקבל את איש השנה של 'ליונס'. ד"ר נמט וד"ר אליקים.

אהוד דודסון: נכון, קבלו באמת בהמלצתכם מה'ליונס', נכון. אלה שני חבריה מאד מאד נחמדים שהיו אלופי ישראל במקצועות אתלטיקה. אלון אליקים היה אלוף ישראל בריצת 400, ודני נמט, אני לא טועה זה זריקת דיסקוס. החבריה האלה אחרי הצבא למדו רפואה, למדו רפואת ילדים, ובעצם משלבים את המקצוע עם ההובי. ולקחו על עצמם בעצם לטפל בילדים בבעיות שונות באמצעות ספורט. תפישת העולם שלהם אומרת: אם אנחנו נטפל בילדים שסובלים מהשמנת יתר, מסכרת, אפילו מאסטמה, באמצעות ספורט – אנחנו נראה שאפשר אפילו לגמול אותם מטיפולים תרופתיים, מתרופות וטיפולים אחרים. יש כאן באמת הצלחה מסחררת של הפרוייקט הזה והוא גם כן נמצא באיזה מצב שצר מלהכיל את כל המתדפקים על דלתותינו.

החבריה האלה בעצם היו הבסיס להתפתחות של רפואת הספורט כאן בבית החולים. אנחנו בלי להתבייש אומרים שאנחנו מובילים את רפואת הספורט בישראל, שמבוססת גם על רופאי הילדים אבל בהחלט גם על הפעילות של האורתופדים. אנחנו מלווים את ספורטאי הסגל האולימפי של מדינת ישראל

כבר מאולימפיאדת אתונה. המדליסטים הישראליים, גל פרידמן, גם אריק זאבי, הם ככה באי בית כאן בבית החולים, ובוודאי גם הספורטאים במקצועות השונים שחלקם מקצועות מאד פיזיים ולכן הם נפגעים הרבה מאד. אימצנו מספר נבחרות כדורגל וכדורסל. אבל מכוון שאף אחת מהן לא כל כך מכפר-סבא אז אולי אני אמנע מלהזכיר. אני אעבור על זה קצת באיזה מהירות.

יש שורה שלימה של פעילויות רפואיות שנכנסו במדינת ישראל. בראש ובראשונה בבית חולים 'מאיר' ולאחר מכן בעצם כל מערכת הבריאות למדה מאתנו. אני לא אכביר ואולי לא אגיד כל כך הרבה דוגמאות. אבל אני חושב שהדוגמא הכי משמעותית כאן היא בעצם המכון הגסטרו-אנטרולוגי שלנו, מכון שבו מטפלים בבעיות של מערכת העיכול. ויש באמת הרבה מאד פעולות התערבותיות במערכת העיכול שבאמת התחילו כאן. פרופסור נוביס שיצא לפני שנה וחצי לפנסיה בהחלט הביא את זה אתו כשהוא עלה לארץ, ולאחר מכן באמת התורה המקצועית הזאת התפשטה לחלקים אחרים במדינת ישראל.

אני אולי לא אמנה את כל הפעילויות. גם מחלקת עיניים, יחידת עמוד שדרה שסיפרתי קודם, ויחידות נוספות בעצם יזמו פעילויות רפואיות כאן בבית החולים שלאחר מכן היו גם ביחידות אחרות.

בני כברה: על מחלקת העיניים. לי יש מה לומר כאן, אני חושב שזאת מחלקה מצוינת.

עמוס גבריאל: לצערנו סגן ראש העיר כברה התחיל לראות אחרי שטיפלתם בו.

בני כברה: לא, לא, לא הייתי חלק מהסטטיסטיקה שלכם.

אהוד דודסון: אחרי שעוברים ניתוח אצל פרופסור אסיא רואים רק וורודות והחיים נראים מאד אופטימיים לאחר מכן. מחלקת העיניים, קודם כל עומד בראשה יהודי מדהים, פרופסור אהוד אסיא. איש עם הרבה מאד יתרונות. חסרונו היחידי הוא שהוא לא תושב כפר-סבא, אבל לא כולם מושלמים. מוביל באמת צוות מדהים שפיתח... מסתבר שגם שבתחום רפואת העיניים יש הרבה מאד התמחויות ותת-התמחויות. והעין כמו שנראה לנו שהיא אולי איבר קטן,

מאד מסובך, עם הרבה מאד חלקים פנימיים, רשתית, קרנית, קשתית ועוד חלקים, עדשה. מסתבר שעכירות העדשה, כמעט לא מחלה, מצב מאד מאד שכיח. חלק כמעט מההתבגרות של כל אחד מאתנו במשך השנים, ולכן זה באמת מהניתוחים היותר נפוצים. כאלף ניתוחים כאלה מתבצעים כאן בשנה. אבל גם בתחומים אחרים שבהם באמת מצילים את הראייה לאנשים מתבצעים כאן. כמובן, רפואת עיניים בילדים מאד מפותחת. לא מעט ניתוחים הם ניתוחים של הצלת עין שמתבצעים באישון לילה ובהחלט מחלקה בלתי רגילה יחד עם כמובן המחלקות האחרות כאן.

אנחנו הגדרנו לעצמנו חזון והחלק המרכזי פה זה באמת מרכז רפואי 'מאיר' קודם כל הוא מרכז מאד מקצועי, מאד ששואף למקצועיות ומצוינות. אבל חשוב לו מאד להיות קשוב לקהילה, ידידותי לקהילה. ואני חושב שהקשר שלנו לעיר כפר-סבא ולערים אחרות שאנחנו רואים בו חלק מהנכסים שיש לנו כמוסד וכארגון הוא מאד משמעותי, ולכן זה גם חלק מהגדרת החזון של בית החולים. ואם תראו את הערכים שאנחנו הגדרנו לעצמנו, ואני חושב שלא צריך להתבייש ומותר לדבר על ערכים גם לעיתים בעידן כזה ציני שלא כולם מאמינים מאחורי זה. אנחנו כן מאמינים. תראו שהמקצועיות והמצוינות ערך עליון, כי זה גוף או זה מוסד שהוא מוסד פרופסיונלי והוא קודם כל רואה את עצמו כמחויב לקהל ולאזרחים שאנחנו משרתים. ואתם יכולים לראות את האחריות והמחויבות ללקוח, את הנושא של אכפתיות ומסירות, ולמען הקהילה, כמו שאמרתי קודם, כאחד הערכים המרכזיים לנו.

אנחנו פיתחנו פה קונספט שקראנו לו 'שירות לקוחות', גם אם המילה לקוח היא לעיתים בעייתית בקונטקסט של בית חולים. אבל אם נסתכל על הלקוח כמי שצריך לקבל על ידנו שירות מקצועי אז נראה שבהרבה דברים אולי זה אפילו דומה לגופים אחרים שבהם אולי המילה לקוח היא יותר טבעית. אבל מבצעים כאן קבוצות מיקוד כדי להבין מה חושבים ומה הצרכים ומה הרצונות של הקהל שנכנס כאן. אנחנו עושים פעילות שאנחנו קוראים לה 'מאיר חס' שזה להרים פשוט טלפונים לאנשים אחרי שהשתחררו מהמחלקה

ולשאל: מה היה בסדר? מה היה לא בסדר? מה אתה חושב שצריך כאן לתקן? מול כל אחד מהמחלקות. כמובן שתלונות ופניות הציבור, נושא שזוכה כאן לתשומת לב הכי רצינית שאפשר. חווית לקוח זה חברי הנהלת בית החולים שמסתובבים בערב ומסתכלים איפה יש נקודת תורפה שצריך לתקן, איפה יש בעיה שצריך לפתור. לעיתים כחבר הנהלה ברמת טלפון אתה יכול לפתור משהו שאולי לאזרח יותר קשה.

ועוד נושא שנכנסנו ממש בשנה האחרונה. קראנו לו 'לקוח סמוי'. אני חושב שגם אתם בוודאי מכירים מכל מיני גופים שירותיים. מגיע בן אדם, יושב, מסתכל, אף אחד לא יודע מיהו, ואחר כך נותן דיווח על מה שהתרחש כדי שאנחנו, כדי שהמנהלים במחלקות, כדי שהאחיות האחראיות במחלקות יוכלו אחר כך לשבת עם הצוותים שלהם ולהגיד: תשמעו, ככה רואים אותנו, הנה איזה דברים שאנחנו גם יכולים לתקן והנה דברים שאפשר גם לטפוח על השכם ולעודד את מישהו שבאמת נתן שירות מאד מאד טוב. וזה גם לנו, כמובן, חשוב לשבח, לפרגן ולהגיד 'כל הכבוד' למישהו שבאמת נתן שירות וראוי לשבח. וגם זה מאד מאד מעודד.

הנה חלק מהפעילות שאנחנו עושים, קראנו לזה 'עם הפנים לקהילה'. דיברנו על הסיפור של הקשר שלנו עם מערכת החינוך שלכם ושל ערים אחרות. אבל יש כאן הרצאות לקהל הרחב, ככל שאתם רואים. לפחות יש עיתון אחד שאנחנו ב'על השרון' ככה מפרסמים כל הזמן את שורת ההרצאות ואנחנו נותנים כאן פעם בחודש בנושאים מאד מגוונים. חלק מהמקרים שאני ראיתי, בין מאה למאה חמישים איש באים כל פעם. אני חושב שהם מגלים עניין רב. זה הרצאה שאחריה יש שיחה עם המרצה. אנחנו השנה התחלנו באיזה הוא מודל אחר. זה נעשה כפנל של עיתונאי שיושב ומראיין מספר רופאים מבית החולים, קהל ערני שמגיע לכאן. כמובן זה חופשי לקהל.

אנחנו התחלנו בסדרה של קורסי החייאה שהצענו לציבור בחינם. כל פעם שאנחנו מפרסמים את זה יש התנפלות המונית, נאלצים לעצור, לקבל את זה, ולחדש את זה עוד פעם. כי באמת הביקוש הוא עצום, כמובן שגם זה כמובן

שירות בחינם לקהל.

אני מזכיר פה את קורסי הכנה ללידה, קורסי דיאטה, סדנאות דיאטה לקהל הרחב שמתבצעות גם כאן.

מי שאתם רואים בתמונה זה את ראש עיריית קולומבוס, העיר שנמצאת בשותפות 2000 עם בית החולים, עם כפר-סבא, ואנחנו שמחנו מאד להיות מוזמנים לקחת חלק, להיות חלק בשותפות הזאת. אני חושב שיש פה גם איזה שהיא משימה, נקרא לזה, לאומית ציונית. הקשר הטוב שנוצר עם קהילה יהודית באחת הערים בקולומבוס אוהיו, אני חושב שהוא מאד מאד חשוב. הזדמן לי להיות שם. אני חושב שהקשר הזה זה באמת משימה מאד מאד חשובה. אני שמח שזה נמשך ואני שמח שאנחנו לוקחים איזה שהוא חלק כגוף כפר-סבא, אנחנו לוקחים חלק. הם היו כאן. יושב ראש ועדת ההיגוי היום בקולומבוס אוהיו הוא היום רופא במקצועו, שאנחנו שמחים על כך גם.

זאת איזה שהיא תמונה, ראש העיר בוודאי זוכר, משלחת של רופאי שיניים שהייתה כאן, ועשתה איזה שהיא מחוה מאד יפה לתושבי כפר-סבא מיעוטי יכולת שקיבלו פה טיפול שיניים בחינם. שמחנו גם שיכולנו לקחת חלק בנושא הזה.

בית החולים 'מאיר' הוא חלק בצד האקדמי שלו, קודם כל זה בית חולים אקדמי, מאד רואה את החשיבות של ההוראה של האקדמיה ושל המחקר. הוא חלק מהמערך של בית הספר לרפואה של אוניברסיטת תל-אביב הרבה מאד שנים. יש כאן כשלושים מהחברים שלנו הרופאים נושאים בתואר פרופסור בפקולטה לרפואה באוניברסיטת תל-אביב, ועוד חברים אחרים בדרגות אקדמיות שונות בדרך. אנחנו מקווים שהם ממשיכים להתקדם בצד האקדמי ובדרך לקבל את התואר האקדמי החשוב הזה פרופסורה.

אנחנו מתברכים בפרופסור מקורי שיושב כאן ובעצם עומד להיכנס לתפקיד דיקן הפקולטה לרפואה באוניברסיטת תל-אביב. וזה הזדמנות עוד פעם לברך את פרופסור מקורי. זו פעם ראשונה, אני חושב, שרופא בוודאי מבית החולים

שלנו, אבל מבתי חולים שאינם ממש בתל-אביב וגבולותיה שזוכה לתואר הזה. פרופסור מקורי הנחיל לכולנו כבוד מאד גדול, יחד עם שאר החברים, אבל זה בהחלט בשורה מאד חשובה לכולנו.

כל המחלקות בבית החולים 'מאיר' מוכרות גם להתמחות מלאה לרופאים צעירים וגם מקבלים סטודנטים לרפואה, כל המחלקות, מטעם אוניברסיטת תל-אביב. וזה בהחלט חלק מההכרה שלנו בחשיבות של המחקר, האקדמיה וההוראה ותפישת העולם שלנו שאומרת שככל שהמחקר והאקדמיה יתפתחו כאן הכוחות הרפואיים הכי טובים גם יישארו וגם ירצו לבוא, וזה יהיה אבן שואבת לרופאים טובים. ובסופו של דבר אני חושב שהאוכלוסייה תמצא את עצמה נשכרת מכך שהרופאים הכי טובים בארץ רוצים לקבוע את עתידם כאן במקום הזה.

עמוס גבריאל: יש לך דוגמא אחת או שתי דוגמאות למחקרים פורצי דרך שנעשו פה? אהוד דודסון: קצת על מחקרים חדשניים, אולי פורצי דרך. אולי איזה שהיא דוגמא אחת. פרופ' מקורי: יש כאן שורה גדולה של מעבדות מחקר, אנחנו עוסקים במה שנקרא מחקר בסיסי, שזה מחקר של מעבדה שיכול להיות על תאים, על עכברים. יש מחקר קליני שהוא מחקר על חולים בעיקר אפקטים של תרופות וכל מה שקשור. במחקר הקליני בית החולים שותף למספר מחקרים בינלאומיים שמתרחשים פה בנושא של רמות כולסטרול, הורדת שומנים בדם, מניעת מחלות לב. יש לנו קבוצת מחקר שעושה בנושא של איזון לחץ דם. זה מה שאנחנו קוראים מחקרים קליניים, וזה חלק ממחקרים רב-מרכזיים שאנחנו אחד משורה של מרכזים בארץ ובעולם. בדרך כלל המחקרים האלה ממומנים על ידי חברות תרופות.

במחקרים הבסיסיים, יש כאן קבוצה מאד מעניינת של מחקרים. יש למשל רופאה צעירה שעוסקת בנושא של גנטיקה של מחלות עיניים, בעיקר קטרקט, שהיא מחלה שכנראה יש לה משמעות גנטית והיא מחלה מאד מאד נפוצה. יש כאן קבוצה שאני עומד בראשה שעוסקת במנגנונים של מחלות אלרגיות. זו קבוצה שיש לה גם מעמד בינלאומי כי לנו יש קשר עם מה שנקרא מכוני

הבריאות הלאומיים בארה"ב שזה למעשה בית החולים למחקר הגדול בעולם, 15 אלף חוקרים, שממומן על ידי הקונגרס האמריקאי. זה למעשה מה שנקרא National Institute of Health שזה גוף פדרלי אמריקאי ולנו יש שיתוף פעולה מאד מאד פורה אתם בקבוצה שלי אתם.

יש לנו מעבדה לחקר של חסר חיסוני. זה ילדים שנולדים כתוצאה מהפריה חיצונית ואתם מכירים את זה בתור ילדי בועה. המעבדה הזאת מתעסקת בעיקר בנושא של הפרעות של תפקוד תאים לבנים שהם חלק מהאלמנטים שעוסקים בהגנה מפני זיהומים.

יש קבוצה שעוסקת במנגנונים שגורמים לאי ספיקת כליות. המודל הוא מודל בחולדה.

וכל הקבוצות הללו הן קבוצות שמפרסמות את העבודות בעיתונים מאד יוקרתיים בעולם. כספי המחקר הם כספי מחקר תחרותיים. זה לא שמישהו בא ונותן תרומה. והמעמד הוא מעמד בינלאומי כי האנשים האלה מוכרים באירופה ובארה"ב בגלל ההישגים שלהם.

אני חושב שאולי הדבר החשוב ביותר שהוזכר כאן. בית החולים עד לפני מספר שנים הוביל במספר הפרופסורים פירקפיטה באוניברסיטת תל-אביב. זאת אומרת שאם לקחנו את מספר הפרופסורים מחולק לסך הכל רופאים היינו מובילים. היינו באופן משמעותי יותר מ'בלינסון', יותר מ'תל השומר' וכו'. הפער הזה הולך ומצטמצם כי הדברים משתפרים בבתי החולים האחרים. אבל העובדה שבית חולים שיש בו כ- 400 רופאים ויש בו היום כל- 30 פרופסורים הוא דבר יוצא דופן. ניקח דוגמא למשל, יש מוסד שנקרא פרופסורים מן המניין, שזה דרגה הבכירה ביותר שאיש מחקר יכול להגיע אליה. זה הכרה עולמית במעמדו. למשל בסקטור הפנימי לנו יש יותר פרופסורים מן המניין בהשוואה ל'בלינסון'. למרות שהסקטור הפנימי שלהם הוא כפול מאתנו מבחינת מספר העוסקים.

כך שזה הישגים שזוכים להכרה גם אוניברסיטאית וגם בינלאומית, דבר שאני חושב שהעיר צריכה לדעת עליו. זה לא תמיד יוצא כי זה לא תמיד

אייטם לפרסום ב'על השרון' או ב'צומת השרון'. אלה דברים יותר מדעיים. אבל ההישגים כאן הם הישגים מאד מאד מכובדים כשמדובר עליהם באמות מידה אקדמיות.

עמוס גבריאלי: לעיתים נדמה שהמיקום של בית חולים 'מאיר' הוא ביחס הפוך למה שאתה מספר פה כרגע. לעיתים נדמה שבית החולים 'מאיר' כמותג, לא רק שלא מבטא את מה שסיפרת עכשיו אלא לעיתים הוא אפילו הפוך. והשאלה הגדולה באמת מדוע. יש הרבה אנשים שמתייחסים לבית חולים 'מאיר' עד היום כבית החולים למחלות הריאה ההיסטורי, ולא למשהו מודרני, בית חולים אוניברסיטאי מחקרי עם פרופורציית פרופסורה כל כך גדולה כמו שאתה מתאר כרגע. יש פה משהו שאני לא מבין אותו, כבן כפר-סבא, כיליד כפר-סבא. ואני חושב שזו אחת הבעיות הגדולות ביותר.

פרופ' מקורי: אני יכול לומר לך בקיצור נמרץ, אני לא אתייחס לזה. אני תוצר המקום הזה. אני מנהל את המחלקה שבה הייתי סטודנט לפני שלושים שנה. לי יש דעה לגמרי אחרת. אני גם יודע למה זה קרה. עוד פעם אני בא ואומר, ואני סיימתי במשפט האחרון שלי. אני שופט אמות מידה מקצועיות זה איך מעריכים אותי הקולגות שלי, אני לא מתכוון אותי אישית, מעמדי בעולם, מעמדי באקדמיה בארץ. זה דבר שהוא לא בא לידי ביטוי ב'צומת השרון' ולכן אמרתי את המשפט הזה עוד בטרם אתה שאלת. אלה אמות מידה שאני כאיש אקדמיה, אני עומד בעוד חצי שנה להתמנות כדיקן הפקולטה. אני כאיש אקדמיה יודע להעריך את זה ואלה אמות מידה מאד נוקשות שמאד קל לי להעריך. אני יכול לדבר על תמותה לאחר ניתוחים, אני יכול לדבר על סיבוכים לאחר ניתוחים. אלה דברים שניתן לבדוק אותם. ואני אומר לך באחריות מלאה שאנחנו עומדים בסדרי גודל של המקומות המובילים באירופה ובארה"ב, חד משמעית. אני לא מדבר על שני ניתוחים, בוא נדבר על אלף ניתוחים.

עכשיו, זה שישנו מישהו שיכול להגיע ליצומת השרון' ולספר סיפור קטסטרופלי – זה רע ואיום, זה נכון. אבל הוא לא מספר על הששת אלפים

אחרים שהצליחו הצלחות אחרות, וכו' וכו'. אנחנו "מוכים" באזור, שיש בו, אני סופר, אלי מגיעים כל יום שישי חמישה עיתונים. אני שש שנים ביליתי בארה"ב, אני לא זוכר בשום מקום שהייתי שקבלתי בסוף שבוע שישה עיתונים בחינם. וכולם מדברים על האזור. אנחנו מדברים על כתבים שאין להם מושג וחצי מושג בבריאות וברפואה שמדווחים אינפורמציה שאין לה שום בסיס מדעי ומקצועי. וכשאתה מנסה לתקן אותם אז כמובן שאסור. ואני יכול להמשיך ולהעריך את זה.

לכן אני בא ואומר, ואני לא פוגע באף אחד כי אני לא מכיר אף אחד. מה שאני רוצה לבוא ולומר שאני לא מומחה ביחסי ציבור וקשה לי לענות על השאלה שלך. אגב, אני יודע עליה, היא מאד צודקת. אני איש מדע, אני מדען שבנוסף לרפואה עוסק במחקר בסיסי, ואני יודע להעריך דברים באופן מדעי. באופן מדעי שאני רוצה, כמו שאמרתי לך, אני רוצה לראות תמותה במחלקה, איך אני עומד בסטנדרט ישראלי ועולמי, אני רוצה לראות סיבוכים לאחר ניתוחים, ואני רוצה פיר ניתוח, לא באופן כללי, אלא כמה אנשים מתים אחרי ניתוח קיצורי מעיים, אחרי ניתוח הוצאת גידול, אחרי ניתוח כריתת שד וכו'. אני רוצה לראות תפוקות מדעיות, אני רוצה לראות קידומים אוניברסיטאיים. באוניברסיטה אין חכמות, יש קריטריונים מאד נוקשים.

וכשאני מסתכל על הקריטריונים הללו אנחנו נמצאים במקום טוב למעלה. אני לא אומר שאנחנו מובילים. אנחנו במקום טוב. אגב, כדאי אולי שנבין דבר אחד. אין מושג שנקרא בית חולים טוב או רע, ואתה צריך לדבר על יחידות. ואני מפורשת כשבאים ואומרים לי: בית חולים 'הדסה' הוא בית חולים נהדר, אז כבר אומר: תלוי על איזה מחלקה אתה מדבר. אתה צריך לדבר על יחידה כיחידה ואז יש אמות מידה שונות.

ואני מפורשות אומר את זה, ואני אומר את זה תמיד ולדאבוני זה לא בא לידי ביטוי על ידי העיתונאים. שיש במקום הזה יחידות שיש להן שם עולמי וקל מאד לבדוק. פשוט קח, אני אתן לך אתר באינטרנט, קח את שם הרופא, תקליד את שמו, ותראה פתאום 150-200 פרסומים.

הדבר השני שאני יכול ללמד אותך, ואני מדבר על אלה שהם לא רופאים. אתה יכול לדרג את הפרסומים. באוניברסיטה אנחנו מדרגים. האם אתה נמצא בעשירון העליון של העיתונים המדעיים בעולם, בעשירון השני, השלישי וכו'. ואתה יכול לראות שמות, ואני אתן לך רשימה של עשרה שמות מבית החולים הזה, תקליד את השם שלהם באותו אתר. זה אתר שמדבר על מאגר נתונים של פרסומים מדעיים. אתה פתאום מגלה דברים אחרים לחלוטין שביצומת השרון' לא תמיד מופיע. למה – כי זה לא מעניין, זה לא אייטס. וכו' וכו' וכו'. זה מה שיכולתי לומר.

עכשיו, זה לא אומר שאין בעיות. זה לא אומר שלי יש תלונות מכאן ועד הודעה חדשה לד"ר דודסון. אני כל הזמן הולך ורוטן. אבל חלק מהסיפור של הרטינה זה הסיפור של הניסיון להתקדם ולשפר. אתה שואל אותי אם הכל טוב? רחוק מזה. אתה שואל אותי אם יש מקום להתפתח? המון. האם הייתי רוצה כדיקן פקולטה שבית החולים הזה יראה אחרת? מאד. אבל, הכל במסגרת של אילוצים שאני צריך ללמוד אתם. כמו שאמרתי, אני חי כאן מהיותי סטודנט, למעט שש שנים שישבתי בארה"ב. אני בהחלט יכול לדבר ולהביא תעודות. והקבלות הן קבלות שהן מה שנקרא מטבע קשיח ולא כסף רך במובן הזה. ובהחלט יש קבלות להרבה מאד אנשים בבית החולים הזה ולהרבה מחלקות.

אהוד דודסון: אני מציע אולי שנמשיך. על נושא המחקר, נראה לי, דיברנו יפה. אולי לקראת סיום הדברים שהייתי רוצה לדבר. תוכנית האב של בית החולים היא בהחלט תוכנית שאנחנו מקיימים אותה בשיתוף עם העירייה, עם משרד מהנדס העיר. ובוודאי שצריכים ללכת צעד צעד ביחד, יחד אתכם. בוודאי שאנחנו משפיעים גם על תוכניות תנועה בהיותנו מוסד כל כך גדול עם היקפים. בעצם עיר בתוך עיר שחיה עם אלפים ועשרות אלפי אנשים שעוברים בה ביום. הקשר בנושא הזה לעיר הוא מאד משמעותי.

אנחנו התחלנו בעצם לפני שלוש-ארבע שנים תוכנית אב שאז ראינו את 2010 באמת במרחק עצום, היום זה כבר מעבר לפינה. והכנו תוכנית שלקח כמעט

שנה וחצי להכין אותה בניסיון ללמוד על כל אחד מהמקצועות הרפואיים איך הוא מתפתח, מה יקרה לו בשנים הבאות, ככל שניתן בכלל לחזות מה הולך להיות. ובאמת החברים שיושבים כאן לקחו חלק באמת בלנתח. בחלק מהמקצועות יש שינויים דרמטיים, כירורגיה זה חלק מזה, וכן בתחום של המקצועות האחרים. עשינו אומדן לאן יצטרך בית החולים הזה להגיע בשנים הבאות כאשר הערכנו מהי האוכלוסייה שאנחנו משרתים, בכמה היא תגדל על פי נתונים סטטיסטיים, על פי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, כמו שאפשר לנסות לעשות תחזית לגבי הגידול. כמובן שדברים שהם לא גידול טבעי קצת קשה לדעת. כמו זה שכפר-סבא בונה שכונה חדשה, אנחנו כמובן מברכים, אבל בתוכניות שלנו זה עדיין לא נכנס. אולי חלק מהאינטגרציה היותר טובה שצריכה להיות עם הגופים המוניציפליים באזור הזה. והערכנו בכמה אנחנו נצטרך להגדיל את השירותים שלנו.

אז עשינו חשבון שבמהלך עשר שנים בית החולים הזה יגדל ב- 40 אחוז, יעבור 900 מיטות, נצטרך להוסיף את כל המחלקות האלה שאתם יכולים לראות לנגד עיניכם. ותכננו איך יראה בעצם הקמפוס הזה. אנחנו תכננו שבאופן כללי בניין האשפוז הישן, זה שקם לפני חמישים שנה, זה שראיתם את הסרט, זה שעוד נבנה עם פנחס ספיר. הבניין הזה יעבור שיקום מלא שרק התחלנו אותו, לגמרי בהתחלה. תכננו שכספי המדינה, כספי משרד האוצר ומשרד הבריאות יעזרו לנו בלשקם אותו. יהפוך לבניין שבו יתרכזו כל המחלקות הכירורגיות של בית החולים, כי הוא נשען על אגף חדרי הניתוח שלנו. ולעומת זאת בניין סטולברג, הבניין שהחל את בנייתו בשנות השמונים, והוא נבנה כמו שאתם רואים בצורה של סלאמי הפוך, שכל פעם מוסיפים לו פרוסה, הגיע עכשיו לשש הקומות שזה יכולת העמידה של הבניין. השלד הוא לשש קומות, אנחנו עכשיו בבנייה מסיבית של הקומה החמישית, שמה מיועדות שלוש מחלקות להיכנס. זה ייגמר עד סוף השנה הזאת. וזה בעצם, כך מיועד להיות בית החולים בשנים הבאות. בניין כירורגי, בניין פנימי.

פרוייקטים נוספים. יש פרוייקט מאד מאד משמעותי מבחינתנו שזה פרוייקט של לבנות בית חולים יום. בעצם בית חולים שיעשה כמות מאד גדולה, בניין שבמרכזו כמות גדולה של ניתוחים שהם ניתוחי יום. שבסוף היום החולה הולך הביתה ולא צריך להשתמש במערכת האשפוזית. יש יותר ויותר נטייה לעבור לניתוחים כאלה, ניתוחים קצרים שמאפשרים לחולה להיות באמת בבית, בביתו.

אגף הילדים החדש שאנחנו התחלנו בבנייתו כמעט כולו מבוסס על כספי תרומות. זה הזדמנות להזמין את כולכם לאירוע הפתיחה. יגיעו הזמנות רשמיות. ב- 1 למאי אנחנו פותחים את שלב ראשון של אגף הילדים החדש, או אם תרצו בית החולים לילדים החדש. אנחנו פותחים את חדר המיון לילדים, שזה באופן טבעי ישר לשירותים הרפואיים. אז בית החולים לילדים הזה שעומד להיות בנוי על שש יחידות, בהן המחלקה טיפול נמרץ ילדים שעדיין אין לנו, ושנפתח אותו יאפשר שדרוג מקצועי ולא רק שדרוג תשתיתי שהוא כמובן מאד חשוב. אבל יאפשר פעילות רפואית יותר מתקדמת ממה שאנחנו יכולים לעשות היום. מרפאות חוץ לילדים, מחלקה לכירורגית ילדים, ושירותי יום לילדים. כמובן, כל שירותי החינוך שהם חלק מזה שקיימים גם היום אבל צריכים בוודאי להתפתח, לטובת הילדים שלצערנו נזקקים לאשפוז ארוך יותר. זה עוד פרוייקט מאד גדול.

ב- 1 במאי עושים את הטקס עם התורמים שזאת הקהילה היהודית של קראקס ונצואלה שתרמה לנו את המחלקה הזאת. ומחלקת הילדים עצמה וטיפול נמרץ שאני מאד מקווה שעוד במרץ נצא למכרז של המחלקה הזאת. הכסף או התרומה מגיעה מיהודי חס שיושב בברזיל ותרם סכום גדול מאד כדי שנוכל לבנות את המחלקה הזאת.

הנה סעיף 5 שהוא כולו שיתוף פעולה אתכם. אנחנו חושבים שאת המחלקה הגריאטרית השיקומית שנמצאת שם בקמפוס גלר הגיע הזמן להכניס לפה לתוך הקמפוס. יש לזה הרבה מאד סיבות, אבל הסיבה הכי חשובה שגם לזקנים שלנו, להורים שלנו, חלקם הגדול כמובן ותיקי כפר-סבא, מגיע להיות

במחלקה או באתר ראוי לשמו, בתנאים מודרניים, ולא כמו שזה נראה שם. ואתם יודעים שזה משהו שבאמת הגיע הזמן פשוט שיבוא בולדוזר ויוריד את כל הדבר הזה שנמצא שם.

עמוס גבריאלי: אנחנו נולדנו שם, לא סברנו שנזדקן שם.

אהוד דודסון: טוב, אני לא נולדתי, אבל בתי נולדה שם, איפה שהיום יש מכון פיזיותרפיה של הזקנים. באמת הגיע הזמן, בוודאי שגם להם מגיע תשתית ראויה לשמה. ולקראת סוף התקופה, אם באמת תוכנית האב כמו שתכננו, גידול האוכלוסייה, גידול הצורך בשירותים רפואיים יקרה כמו שיקרה – אנחנו נצטרך לבנות בניין חדש לחטיבת נשים ומיילדות כאן.

ובמקביל לכל התוכנית הזאת הגדולה והיפה של גידול בית החולים יש כמובן עוד שירותים שאנחנו צריכים לפתח. החלקים היות אדמיניסטרטיביים, אולי פחות רפואיים אבל כמובן שבלעדיהם אי אפשר. מערכות תנועה פנימיות וחיצוניות, מרכז רווחה שמתוכנן כאן, שינוי הגישה או הכניסה לבית החולים שצריכה להיות כניסה צפונית שזה חלק מתוכנית בניין ערים וחלק מתוכנית שקיימת כבר הרבה מאד שנים יחד עם העירייה. פתרון לוגיסטי אחזקתי. חלק מהחברים אולי יודע שמתחת לכל הקמפוס הזה יש עיר שלימה תת קרקעית עם מנהרות שמאפשרות את ההובלה של הלוגיסטיקה ואחזקה של בית החולים כדי שהמערכות האלה יפריעו ככל שאפשר פחות לחיים היום יומיים. אז המחלקות מקבלות מתוך האדמה כלפי מעלה במעליות את כל המערכות האלה כדי שכמובן לא יפריע בחיי היום יום.

בוקי צייש: האם מתוכננת מלונית או אפשרות אכסון של אורחים בבית החולים?

אהוד דודסון: התשובה היא כן, אפילו טיפה מתקדם מעבר לתכנון. נושא של מלון, מה שבבתי חולים אחרים קוראים 'מלונית', שבדרך כלל, אגב, נשען כל יולדות. זה העוגן הכלכלי של מלונית. יש לנו תכנון כזה. אנחנו עשינו סקר שוק וסקר התכנות של ביקוש לנושא של מלונית גם, והתברר לנו שיש ביקוש שיוכל לשכנע יזמים כלכליים להיכנס. אגב, אפילו הופתענו, אני מוכרח להגיד לכם, שגם מהמגזר הערבי יש ביקוש לנושא הזה. לא חשבנו שזה יקרה אבל

בבדיקה טובה כלכלית שבוצעה פה התברר לנו שגם החברים השכנים שלנו מהמגזר הערבי ירצו להשתמש גם במלונית אם אנחנו נבנה כזאת. אנחנו בשלב מסוים בוודאי נעמוד אתכם בקשר לגבי התוכניות הללו.

זה כמובן הקמפוס ממעוף הציפור. רחוב ראשי, הנקודות הצהובות האלה מובילות מהכניסה הטבעית הצפונית אל הכניסה הדרומית עם רחובות משנה שמתפצלים. הכביש הטבעתי המקיף את בית החולים. זאת מערכת המנהרות התת-קרקעית כאשר הצהוב כבר קיים והאדום אלה מנהרות שעוד נצטרך בעתיד לחפור, ככל שבית החולים יגדל יתווספו בניינים, יתווספו מרכזי האחזקה והלוגיסטיקה והאנרגיה כאן.

וכאן איזה שהיא הדגמה של איך יראה בית חולים בעתיד. זה בניין עתידי שאנחנו מתכננים לבנות. בניין האשפוז הישן עם התוספות שלו, מעבדה, רנטגן, מעבדות המחקר. זה בניין סטולברג, זה בניין של המחלקות הפנימיות, בית הספר לסיעוד הנה הוא כאן. וזה בניין עתידי כשאנחנו שמנו את מנחת ההליקופטרים על הגג. היום אנחנו מתכננים שמנחת ההליקופטרים, זה נושא טיפה רגיש, אבל שמנחת ההליקופטרים יהיה על הבניין המרכזי, שאם יגיע לשם פצוע דרך המעלית ישר לחדרי הניתוח ולחדר המיון שלנו, שזה המיקום היותר טבעי והנכון שלו.

לסיום, סרט קצר של ארבע דקות. השתמשנו בו לתורמים בחו"ל, אז ארבע דקות של סבלנות ובזה בעצם נסיים. זה תושב כפר-סבא שהיה מעורב בפיגוע.

תודה רבה לכם על ההקשבה.

יהודה בן-חמו: תודה רבה לד"ר דודסון. חברים שמעוניינים לשאול שאלות, הערות – זה הזמן. בטרם נמשיך בסדר היום כמה מילים ברשותכם. תודה רבה על הכנסת האורחים לד"ר דודסון, לכל הצוות שהגיע לכאן. אני יכול לומר שבזמנו כשבית החולים הזה, כמו שצוין כאן קודם, היה בית חולים לשחפת. כשהחליטו להקים אותו פה בכפר-סבא אני חושב שאחת הסיבות המרכזיות שהפכה את כפר-סבא לעיר מחוז היה הקמת בית החולים. כמו שנאמר פה

קודם, יש פה 2500 עובדים, מקום עבודה משמעותי ביותר בכפר-סבא, גם באזור כולו. משמעותי וגם גדול. התרומה של בית החולים 'מאיר' היא תרומה לאין ערוך לעיר כפר-סבא. זו תרומה, כפי שאמרתי גם קודם כשהשר היה, שיתוף הפעולה בא לידי ביטוי גם בנושא החינוך, גם בכלל במעורבות הקהילתית. יש לנו פה כחמישה ארגוני מתנדבים שמגיעים לכאן באופן קבוע. בהם נזכר את 'ליונס' שמקיים פה פעילות שוטפת בחדר המיון, 'מועדון השרון', ארגון 'יעלי' שהוא למעשה ארגון התנדבות עירוני אבל חי ונושם כאן בבית החולים. 'עזר מציון' ארגון שמחלק מזון וצעצועים. רק לפני כשלושה שבועות הייתי פה אורח שלהם ומאד מאד התרשמתי מהפעילות הברוכה. 'יד שרה' שמקיים פה פעילות ברוכה וחולים ולבני המשפחות וכן הלאה. 'רוטרי' גם ועוד ארגונים רבים ונוספים שמגיעים גם באופן פרטני, הרבה מאד מתנדבים.

צוינו פה מספר פעילויות שהיו בשיתוף פעולה עם העירייה. אחת הפעילויות הנפלאות שאותי ריגשו באופן מיוחד זה היה שיתוף הפעולה בין הקהילה בקולומבוס שבאוהיו לבין 'שותפות 2000' בכפר-סבא, יחד עם מספר רופאים שהגיעו מקולומבוס אוהיו והמרכז הרפואי 'ספיר', בית חולים 'מאיר'... אנחנו נקרא לזה מרכז רפואי 'ספיר' ובית חולים 'מאיר', עם כל הכבוד לד"ר יוסף מאיר, אבל זה המקור, נכון? בית חולים 'מאיר' ומרכז 'ספיר'. היה פה שיתוף פעולה יוצא מגדר הרגיל. רופאים שבאו גם מחו"ל, גם מבית החולים 'מאיר'. הגענו לבתים של משפחות מעוטות יום, אנשים שמרותקים למיטות. ואותם רופאי שיניים טיפלו יחד עם ארגון 'יד שרה' גם. היו פעילויות מאד מאד ברוכות במשלחת הזאת.

אני באופן אישי בישיבת עבודה שהייתה לי עם אלדד מעמותת ידידי בית החולים העליתי את הרעיון הזה. הרעיון הראשון הוא לקיים פה את ישיבת המועצה החגיגית כאן כאות הערכה הוקרה ואפילו הייתי מוסיף גם הצדעה לכל העובדים הנפלאים שעושים עבודה ברוכה. אני סיפרתי קודם תוך כדי הסרטון לד"ר דודסון שאני חושב שגם אנחנו כרשות חוטאים בעניין הזה. לא

תמיד משקיעים מספיק ביחסי הציבור והפרסום של המקום הנפלא הזה. אני באופן אישי חוויתי שתי חוויות פה בבית החולים 'מאיר'. הייתי לקוח במחלקת ריאות, ואני זוכר את הרופאים הנפלאים. ואני מוצא חובה נעימה להזכיר את ד"ר שחור ז"ל שהיה אחד הרופאים שטיפל בי באופן אישי ופשוט היה ידי מלאך, עבודה מאד מאד ברוכה. ולאחרונה, ואת שלושת ילדי ילדנו כאן בבית היולדות כאן ב'מאיר'. פשוט היחס, המקצועיות, ההתייחסות הפרטנית לכל חולה וכל חולה. פשוט יוצאת מגדר הרגיל.

לי יש סימפטיה מאד מאד מיוחדת לבית החולים 'מאיר', כנער מאז גיל ארבע עשרה בחופשות הקיץ, וגם לפני כן בגיל שתיים עשרה, שלוש עשרה, הגענו לכאן להתנדב במלחמת יום כיפור, להדביק מסקינטיפ על החלונות. אבל מאוחר יותר כנער בחופשות עבדנו, כילדי עובדים עבדנו כאן בכל העבודות. אם זה צביעה, הגשת מזון לחולים. אני יכול להגיד לך, פרופסור מקורי, שהיית ד"ר צעיר והיית בן תשחורת, אז ניקיתי לך את החלונות גם באחת המחלקות שלך.

פרופ' מקורי: בן תשחורת זה מחמאה לאור השיער היום.

יהודה בן-חמו: שנינו צובעים את השיער בלבן. מבחינתי ברמה האישית, גם כנער, גם כאדם מתבגר, כתושב העיר וכראש עיר אני יכול לומר לכם שפשוט העבודה שאתם עושים, לא תמיד יש לנו את אוצר המילים לתאר את העבודה הברוכה החל מהרופאים וכל הצוותים המקצועיים האחרים שנמנו קודם וצוינו פה על ידי ד"ר דודסון.

אני יכול גם ברמה האישית וגם ברמה הציבורית להמשיך ולדבר על מרכז 'ספיר'. אני תמיד מגיע לכאן בטקסי סיום של קורס לאחיות ובחגים ובכלל בכל מיני אירועים. שיתוף הפעולה, ההתייחסות של ההנהלה לעובדים – זה משהו שבל יתואר כאן. אני כאדם שעסקתי לא מעט שנים בתחום יחסי העבודה יכול לציין פה את ההנהלה עם שיתוף הפעולה היוצא מגדר הרגיל עם ועד העובדים ועם העובדים באופן אישי. ההתייחסות הפרטנית של מנהלי היחידות לכל עובד ועובד, אם זה בשעת שמחה ואם זה בשעת צער ואם זה

בשעת חולי, תמיד ההתעניינות, תמיד הליווי. אני חושב שההתייחסות שלכם מעוררת קנאה והערצה ועל כך אנחנו שמחים שנפלה בחלקנו הזכות הגדולה הזו שבית חולים 'מאיר' נמצא ביישובנו בעיר 'כפר סבא'. שיתוף הפעולה אני בטוח שהיה לפני ואני בטוח שימשיך גם אחרי, עוד כמה עשרות שנים, אבל זה בסדר. אני מודה, מאז כניסתי לתפקיד השיתוף פעולה עם אהוד ועם חברי ההנהלה בכלל יוצא מגדר הרגיל.

אנחנו כמו האמהות הפולניות מגיעים להתארח אז לא באים בידיים ריקות. אני רוצה להעניק לך איזה שהיא תשורה קטנה, מזכרת מהישיבה הזו היום לציון חמישים שנה למרכז הרפואי שלכם. לא במקרה בחרנו שבמגן הזה יהיו שתי ידיים משולבות. יד אחת של בית החולים 'מאיר' והיד השנייה של עיריית כפר-סבא. שיתוף פעולה שכפי שצוין פה קודם גם על ידי ד"ר דודסון וגם על ידי שבא לידי ביטוי בחיי היום יום. "לד"ר אהוד דודסון וצוות בית החולים ברכות לציון יובל הווסדו של המרכז הרפואי 'ספיר' בית חולים 'מאיר'. 'וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה' (מלאכי פרק ג' פסוק כ'). יהודה בן-חמו ראש העיר וחברי מועצת העירייה".

אהוד דודסון: תודה רבה. אז בהזדמנות זאת גם איזה שהיא תשורה לראש העיר. אני אולי אקריא. אנחנו כתבנו פה: "כל המציל נפש אחת בישראל כאילו הציל עולם מלא (מסכת סנהדרין). למר יהודה בן-חמו ראש עיריית כפר-סבא, לחברי מועצת העיר בהוקרה והערכה על חמישים שנות שיתוף פעולה למען תושבי כפר-סבא והשרון". בבקשה, אולי נראה לחברים. תמונה מחיי בית חולים.

יהודה בן-חמו: תודה רבה.

אהוד דודסון: תודה לכולם.

סדר יום הישיבה חלק ב':

יהודה בן-חמו: יש מספר חברים שצריכים ללכת. בואו נתחיל, סה"כ מספר דברים קצרים. אנחנו ממשיכים בסדר יום המועצה. אני רוצה בטרם נמשיך לסעיפים שעל סדר היום לקבל בברכה חמה את שניים מהעובדים הבכירים החדשים. הגזבר החדש שהתחיל לפני מספר ימים בעבודתו, אבי בן-חמו. נאחל לו בהצלחה רבה. העובדת השנייה יועצת התקשורת שלנו לי ליבר שנמצאת פה. לי מתחילה לעבוד ממחרתיים באופן פורמלי. לפני חודש כבר התחילה לעבוד אבל באופן פורמלי בעוד יומיים. מאחל לשניכם בשם חברי המועצה הרבה מאד הצלחה.

1. ביטול משכון גוש 6428 חלקה 219:

יהודה בן-חמו: סעיף ראשון אחרי הסקירה של בית החולים מאיר. ביטול משכון גוש 6428 חלקה 219. בתיה בראף בבקשה.

בתיה בראף: להזכיר לכם לגבי התביעה שהוגשה על ידי כעשרים תושבים בשכונת למפרט בזמנו כנגד זכויות שלטענתם נגזלו מהם במסגרת זכויות בניה. התביעה הזאת התנהלה בכל בתי המשפט וחזרה עוד פעמיים לבית המשפט העליון. בסופו של הליך העירייה זכתה וכל אותם כספים ששולמו לתושבים, התושבים התחייבו להחזיר אותם. במסגרת הסיבוב הראשון שהיה בבית המשפט המחוזי כשהפסדנו את התיק אז הגשנו בקשה לעיכוב ביצוע. אבל במסגרת הבקשה הזאת מה שנתן בית המשפט זה ערבויות לעירייה. הערבויות שניתנו הן שעבודים שנרשמו על אותם נכסים שאם ובמידה לאנשים לא יהיה להחזיר את הכסף אז אנחנו נוכל לממש את הנכס. כרגע אנחנו נמצאים בתקופה שחלק נכבד מאד מהתובעים מחזירים את כספים לעירייה. ובמקביל להחזרת הסכומים אנחנו צריכים להסיר את השעבוד על הנכסים. כאן מדובר בנכס של, אני לא אגיד את שם המשפחה, אבל של חלק מהתובעים שרוצים לשלם את הסכומים האלה ושנחנו נסיר את השעבוד. ולצורך הסרת השעבוד בלשכת רישום המקרקעין אני מחויבת להמציא להם

החלטת מועצה שאנחנו מסכימים להסרת השעבוד. ולכך אתם למעשה מתבקשים להחליט ולהצביע. יש חלק שיש שעבודים ויש חלק שאין שעבודים.

עמוס גבריאלי: למה אי אפשר לעשות הצעה אחת כללית שאומרת ששיקול דעת כפוף לקבלת תשלום המועצה מאשרת לך. מה הטעם להביא כשיש עשרים דיירים, שלושים דיירים. הסרת שעבוד פרטני לכל אחד מהם שנותן את זה או קבוצה?

בתיה בראף: יש רק חמישה שלגביהם יש לנו שעבוד.

עמוס גבריאלי: חמישה בלבד?

בתיה בראף: ומתוכם שני שעבודים כבר הוסרו.

עמוס גבריאלי: כמה שילמו מהאנשים שנדרשו לשלם שם עד היום?

בתיה בראף: לא, לא, לא, לא שילמו שניים, שילמו הרבה יותר. עדיין לא שילמו.

עמוס גבריאלי: מתוך ה-10 מיליון שקל, היה שם משהו כזה, נכון?

בתיה בראף: לא שילמו עדיין סכום (לא שומעים) אנחנו בשלבים של תחילת פתיחת תיקי הוצאה לפועל. כרגע אנחנו עוד ברוח טובה מנסים להגיע להסדרים.

יהודה בן-חמו: אפשר לאשר? פה אחד, תודה רבה.

החלטה מס' 276: מאשרים פה אחד את ביטול משכון גוש 6428 חלקה 219 (מצ"ב)

2. אישור מועצה בדבר עבודות ביוב ברחוב הרעות:

יהודה בן-חמו: אישור מועצה בדבר עבודות ביוב ברחוב הרעות. כפי שידוע לכם, אנחנו מחליפים את כל צנרת הביוב מקו הסניקה ואלבר שזה מערב העיר וצפון מערב העיר, עד לאחרי בית העלמין. אנחנו צריכים לעבור גם ברחוב הרעות. באופן פורמלי נדרשת הכרזת מועצה לעבודות הביוב ברחוב הרעות. אפשר לאשר את זה פה אחד? בבקשה, גיא.

גיא בן-גל: יש לי רק שאלת הבהרה שנוגעת לפן הכספי של ההיטלים. במשפט האחרון שעליו חתום יוסף הלר מנהל מחלקת התשתיות צוין שבעלי הנכסים של החלקות והמגרשים הנ"ל יחויב בהיטל ביוב בשיעורים שנקבעו בתוספת. יש

הערכה מה אמור להיות הגובה המשוער של ההיטלים שיגבה בחלקות
ובנכסים המדוברים?

יהודה בן-חמו: אין כרגע תשובה, תקבל אותה לאחר הישיבה.

בני כברה: רגע, זה קו חדש או זה שדרוג של הקו הקיים?

יהודה בן-חמו: גיא, מחר תקבל תשובה מהמנכ"ל. זה מחודש.

בני כברה: זאת אומרת, זה שדרוג קל הקו.

יהודה בן-חמו: זה שדרוג של הקו הנוכחי.

בני כברה: השאלה אם בכלל הם מחויבים בהיטלים. כנראה שהם לא מחויבים
בהיטלים.

יהודה בן-חמו: בודקים את זה, מכניסים את זה במסגרת ההכרזה. שאלה נכונה תקבל
תשובה.

יפתח אלגוב: בעניין הזה נמצא פה תב"ר.

אייל יוניאן: זה שני דברים. על פי חוק עזר צריך פה הכרזה.

יהודה בן-חמו: רק ההכרזה צריכה להיות. זה מדובר על תקופה ארוכה. אנחנו כל פעם נכריז
על קטע קטע. צריך ביוב צריך הכרזה. מאשרים פה אחד? תודה רבה.

החלטה מס' 277: מאשרים פה אחד עבודות ביוב ברחוב הרעות

3. אישור תב"ר להקמת גן ילדים כולל גינון והצטיידות בשכונת הדרים בסך 900,00 שקל.

המימון: קרנות הרשות:

יהודה בן-חמו: סעיף 3. אישור תב"ר להקמת גן ילדים. בהדרים ההערכה של כ- 900 אלף
שקל מקרנות הרשות ו/או ממשרד החינוך. פניתי למשרד החינוך מתוך כוונה
ובקשה שנקבל את ההקצבה. משרד החינוך לא בונה גני ילדים לגילאי שלוש.
יש איזה שהיא הידברות עם מישהו ממשרד החינוך שמנסה לסייע לנו.
במידה ונצליח לקבל את הכסף ממשרד החינוך כמובן שנקבל אותו. במידה
ולא אנחנו נממן את זה מקרנות הרשות. מדובר בגן ילדים לגילאי שלוש.
שכונת הדרים היא שכונה שבלי עין רעה רוויה בילדים רבים, זו שכונה של
זוגות צעירים, ויש ביקוש עצום לבניית גן ילדים נוסף. אנחנו כבר בנינו גן וזה

כל כך מהר עבר. זה גן הראי של אותו גן שאישרנו פעם שעברה. זה אותו גן שבנינו פעם שעברה, ממש תמונת ראי. זה לגיל שלוש. יש גן 'אנקור' שאנחנו אישרנו אותו, בנינו אותו בחופש הגדול והוא עובד. אפשר לאשר את זה פה אחד?

אייל יוניאן: צריך להוסיף שזה עירייה ו/או משרד החינוך.

יהודה בן-חמו: אמרתי.

בני כברה: כן, אבל זה לא מופיע בסדר היום.

יהודה בן-חמו: אמרתי, בגלל זה תיקנתי. אפשר לאשר פה אחד? תודה רבה.

החלטה מס' 278: מאשרים פה אחד תב"ר להקמת גן ילדים כולל גינון והצטיידות בשכונת

הדרים בסך של 900,000 ₪. מימון: קרנות הרשות ו/או משרד החינוך

4. אישור מקדמה לקרן המוסיקה לשנת 2006:

יהודה בן-חמו: סעיף 4 ו-10. אתמול קבלתם תוספת לסדר היום. סעיף 10 מתן מקדמות לעמותות.

אייל יוניאן: רק מילה אחת. יש נוהל חדש שיצא ממשרד הפנים בעקבות דוח מבקר המדינה. בעצם עצרו את כל התמיכות לעמותות והוראת המעבר מאפשרת להעביר מקדמות של 30 אחוז מהסכום שהיא תקבל בשנת 2005 לעמותות שקבלו. והוראת מעבר גם קבעה ועדה מקצועית של יועצת משפטית, גזבר ומנכ"ל שהם בעצם יושבים כועדת תמיכות וממליצים למועצה מי יכול לקבל ומי לא. נוצר מצב שבעצם אנחנו צריכים לקבל ערבויות אישיות ממנהלי העמותות שברגע שמשרד הפנים ומשרד המשפטים יפרסמו קריטריונים, יתכן שיש מצב תיאורטי שחלק מהעמותות יצטרכו להחזיר את הכסף כי זה לא בהתאם לקריטריונים החדשים. מי שמקבל היום מקדמה שאנחנו רואים כעת את ארבעת הקבוצות שנמצאים בפרוטוקול, אם וכאשר יפורסמו קריטריונים ועל פי הקריטריונים לא היו אמורים לקבל – יש לנו ערבויות אישיות שיצטרכו להחזיר את הכסף.

זה הפועל עליה כפר-סבא' כדורגל, 'קרן המוסיקה', 'ירוק עולה' שזה הפועל

כפר-סבא כדורגל וקבוצת הכדורעף. הם הגישו בקשות כדי לקבל 30 אחוז מהתמיכה, עמדו בכל הבקשות וכל המסמכים שהתבקשו להמציא. זה אושר על ידי הועדה. אבל הנוהל קובע שהמועצה צריכה לאשר את המלצת הועדה.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. שאלות, בבקשה בוקי צייש ולאחר מכן יפתח אלגוב.

בוקי צייש: מה זמינות הכסף, אייל? תוך כמה זמן הם יוכלו לקבל את הכסף אם אנחנו מאשרים?

אייל יוניאן: אתמול.

יפתח אלגוב: רציתי לדעת מי זה 'ירוק עולה', על מה מדובר.

יהודה בן-חמו: 'ירוק עולה' זה הפועל כפר-סבא כדורגל.

אייל יוניאן: זה שם העמותה.

יהודה בן-חמו: זה לא 'עלה ירוק'. אפשר לאשר פי אחד סעיף 4 ו-10? בבקשה, די"ר טל קוגמן.

טל קוגמן: יש לי שאלה לגבי הנוהל. אני זוכרת שישבתי בוועדת תמיכות, מקבלים הרבה מאד בקשות מהרבה עמותות, ובעבר אנחנו נתנו לכל עמותה סכומים מאד פעוטים. אתם שיניתם כאן את המדיניות, זאת אומרת להתמקד... או שפשוט הבקשות האלה רק יבואו בתחילת שנה הבאה?

אייל יוניאן: אני חוזר. כל נושא התמיכות מוקפא כרגע על פי ההוראה. יחד עם זאת, על מנת לא להרוג את העמותות אנחנו יכולים לתת 30 אחוז מקדמה למי שקיבל שנה שעברה. בלי להיכנס כרגע לקריטריונים. אין כרגע את הסמכות לאף אחד לקבוע קריטריונים. מחכים למשרד המשפטים שיקבע קריטריונים לחלוקה של רשויות מקומיות לעמותות בעקבות דוח המדינה.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. אפשר לאשר את סעיף 4 ו-10?

בני כברה: זאת אומרת, זה נעשה באופן שרירותי כרגע?

אייל יוניאן: כן.

יהודה בן-חמו: פה אחד, תודה רבה.

החלטה מס' 279: מאשרים פה אחד מקדמות לעמותות הר"מ בהתאם להוראת חוזר מנכ"ל משרד הפנים בנדון:
קרן המוסיקה, עמותת הכדורעף, "ירוק עולה" – הפועל כפר סבא כדורגל, הפועל עליה כפר סבא כדורגל.

5. אשרור החלטת מועצה טלפונית בדבר פתיחת חשבון בנק עבור 'פרויקט כפ"ס הצעירה

– מקרקעין:

6. אשרור החלטת מועצה טלפונית המתיר לראש העיר והמנכ"ל לחתום על חוזים למכירת

מקרקעין:

יהודה בן-חמו: סעיף 5. אייל, תמשיך. אשרור החלטת מועצה טלפונית.
 אייל יוניאן: יש שני נושאים שבעצם היו צריכים לעלות ב-6 במרץ, ומאחר והם היו דחופים כדי שהעירייה תקבל כסף אז העברנו את זה בהחלטה טלפונית וצריך אשרור. על פי הסכם עם החברה הכלכלית כל הכספים שמגיעים על המקרקעין, על המכירה של ה-272 יחידות דיור צריכים להיכנס לחשבון בנק נפרד. שלישי מהכסף כבר התקבל והתקבל כסף על חלק מכספי ההיטלים. ולכן ביקשנו, על פי פקודת העיריות צריך החלטת מועצה לפתיחת חשבון. והסעיף הנוסף, יהודה ואנכי בעצם חתמנו על חוזים. צריך לחתום על כל 272 חוזים עם הדיירים. החוזים האלה אנחנו רוצים להביא אותם בישיבת מועצה הבאה או לאחר מכן בצורה שמית, את כל ה-272 הרוכשים על מנת שנאשר את זה במועצה לפי מחירי המקרקעין שכבר אושרו כאן כשומה של אחיקם ביתן.

בני כברה: מה קורה עם לא נאשר אותם?

אייל יוניאן: 272 יחידות דיור נקבעו. אותה שומה שאשרתם בזמנו של 18.5 מיליון דולר על מקרקעין עכשיו בעצם ה-18.5 הזה מתחלק ל-272 יחידות דיור. בעצם אנחנו מגיעים עוד פעם לאותו תהליך ופורשים את ה-18.5 מיליון דולר על מחיר המקרקעין ל-272 יחידות דיור. כי זה לא זהה. יש ארבעה חדרים... אנחנו ניתן לכם את זה בצורה מסודרת. צריך לאשר את זה. אנחנו קבלנו

אישור טלפוני בינתיים לחתום על החוזים כדי שהכסף יתקבל לעירייה.

משה אבן-חן: אני הייתי רוצה לשאול שאלה. יש היום תלונות מצד הדיירים שהולכים להקים שם סמוך לשכונה קט-רגל. תלונות קשות מאד.

יהודה בן-חמו: זה לא קשור לזה, אתה צודק, אנחנו מטפלים גם בזה.

משה אבן-חן: אני יודע שזה לא קשור.

אייל יוניאן: הקט-רגל יוקם ליד המתחם של הדוניץ, הוא לא מול המתחם.

יהודה בן-חמו: סליחה, בגלל שאנחנו נמצאים פה וגם חברי מועצה וגם עיתונאים. השטח המיועד להקמת מגרשי הקט-רגל הוא שטח חום, מיועד לצורכי ציבור. כל מי שמנסה לזרות ולהטעות את אותם דיירים אז הוא טועה ומטעה. השטח הזה יכולנו להקים בו או גני ילדים או בתי ספר או או או. לכן החלטנו, אני חושב שקודם כל זה לא בצד של פרויקט כפר סבא הצעירה, זה בצד של דוניץ. יש שם שלוש חברות שבונות: דוניץ, שיכון עובדים ו... זה בצד השני בכלל. זה אחד. זה לא גובל, זה לא ממש במתחם של...

אייל יוניאן: זה המשך של הקנטרי קלאב.

יהודה בן-חמו: תסתכלו רגע... תן להבהיר להם. כי חלק מחברי המועצה לוקה בחסר בעובדות אז יתנו אותן עכשיו. שתיים, תסתכלו ליד הספורטק כמה שאיכות החיים של התושבים שמה לא יורדת אלא עולה.

שלוש, זה שייך לקומפלקס של מתחם ספורט ונופש פעיל שזה הקנטרי קלאב. ארבע, זה יפה.

גיא בן-גל: אני אומר את זה לא בציניות. הדבר האחרון שאני מייחס לעירייה ולעומדים בראשה זה זדון. אבל הרושם הכנראה מוטעה שנוצר, ואני שוחחתי לפחות עם אדם אחד שרכש דירה בפרויקט, פנה אלי, שכאשר הוא שאל עוד לפני שהסיפור הזה אפילו פורסם, הוא שאל את החברה הכלכלית מה מתוכנן באותו שטח שכרגע מדברים עליו, על שטח שכנראה ישמש כמגרשי קט-רגל. ענו לו בחברה הכלכלית שזה שטח חום שיברר בעירייה. כשהוא שאל את גורמי ההנדסה לא ידעו להגיד לו בדיוק, ואני מדבר אתך על לפני חודשיים באיזה שטח מדובר.

יהודה בן-חמו: נכון מאד.

גיא בן-גל: כשבמועד כל כך סמוך לאישור הסופי של ההגרלה ולזכייה בפועל של אותם תושבים ולמימוש הקנייה שלהם, לפתע לכאורה אושר משהו שעל פניו יכול להתגלות על ידם או להתפרש על ידם כפגיעה פוטנציאלית באיכות החיים שלהם במונחים של רעש, כי השטח גובל. אז נוצר הרושם שלכאורה היה פה איזה ניסיון מגמתי להסתיר מהם את המידע.

יהודה בן-חמו: לא, לא.

גיא בן-גל: אומר פה, בצדק אולי, ראש העירייה, שחברי המועצה לא יודעים את כל התמונה. אז על זה אני אומר עוד ניחא. אבל רוכשים שביצעו רכישה בפועל וקנייה בפועל, אחרי שהם מימשו את קנייתם היו בעמימות לגבי השטחים שגובלים. אז טוב תעשה העירייה אם תבהיר בדיוק מה הולך להיות האופי. הבנתי שיש אולי אפילו מגמה לחצוץ בתל את המתחם הזה מהתושבים. תבהירו להם שאין להם ממה לחשוש.

יהודה בן-חמו: קודם כל, צדקת גיא. מי שפנה לאגף ההנדסה נענה בתשובה שהוא שטח חום. אתה בטח יודע כי למדתם את זה בועדת המשנה בישיבות הראשונות, הקדשנו לא מעט ישיבות, שכל שטח חום דינו להישאר חום עד שנלקחת החלטה מה עושים אתו. נלקחה החלטה בחודשיים האחרונים, בשלושה חודשים האחרונים, אפילו בחמישה חודשים האחרונים, לבדוק שהקרקע הזו תשמש לטובת מגרשי אימונים לקט-רגל. לא לתחרויות אלא לאימונים בלבד. בכוונה לקחנו החלטה שהגודל של המגרשים יהיה קטן מהסטנדרטי, שלא יוכלו לשחק בזה בתחרויות אלא רק להתאמן.

שתיים, אכן תהיה חציצה בין מתחמי המגורים לבין מגרשי הספורט. שלוש, לא הסתרנו קודם. כי אתה לא... לא כל יוזמה שמתבשלת אצלנו או אצל כל אדם יזם פרטי אנחנו באים ומכריזים בתרועות ולאחר מכן אומרים לא.

גיא בן-גל: איזה סוג של חציצה מתוכננת?

יהודה בן-חמו: סוללת עפר גבוהה, תהיה גם מגוננת. אני אומר לכם שזה ממש לא יפריע. מה

שנתנו, אני עומד מאחורי התשובות שנתנו באגף ההנדסה כי הן התשובות הנכונות באותו רגע שבאו לבדוק. לאחר מכן בחודשים האחרונים התקדמו, זה פרויקט שקובי אוחיון הוביל. הוא בא אלי לפני מספר חודשים, נתתי לו אור ירוק להמשיך להתקדם בבדיקה. לאחר שהבדיקה העלתה תוצאות חיוביות יצאנו לדרך. אנחנו כולנו נתגאה בפרויקט הזה.

משה אבן-חן: אז לפני כמה זמן כשידעו את התשובה הם יכלו להגיד.

יהודה בן-חמו: אני אומר לך שלפני כמה חודשים התחלנו לבדוק.

עמוס גבריאלי: אבל תראה איך אנחנו יוצרים פה מהומה רבה על לא מאומה. מה זה, חות פיתום לאווזים? כביש שמשמש את כל העיר הפך למטרד גדול למרות שכולם רוצים להשתמש בו. אנטנות סולריות זה מוות למרות שכולם מדברים בפלפונים. מגרש קט-רגל לא רוצים לגור לידו למרות שלילדים שלנו אנחנו רוצים גם... מחר הפארק יהיה סגור כי הפארק סגור, וכשהוא סגור ויש בו עצים יש חשש לגורמים עבריינים שיהיו בפנים. אני חושב שהתפקיד שלנו בין היתר הוא גם להשקיט את הרוחות ולא להלהיב אותם. זה תפקיד אחראי. מתי מוכר מציג איזה שהוא מצב שווא? כשיש לו נכס גדול או הרבה נכסים ומיעוט קונים. אבל החברה הכלכלית מכרה נכס באמצעותנו שעל כל דירה היו ארבעה קונים. יעלה על הדעת שמישהו צריך להוליך שולל מישהו כדי שיקנה משהו שכולם קפצו עליו? התשובה היא פשוטה. אנחנו כחברי מועצה זו חובה שלנו. גם אם אדם חשב שאין שם זה ואין שם את זה, כששטח חום יכול להיות הכל מכל – אני לא מתאר לעצמי שהיה מבטל את ההסכם על הטעיה או על טעות או על סיכול.

למה ליצור היום... מה שאני בא להגיד, משה, אני מבטיח לך שזה כל כך נכתב שמי שירצה יכול. השאלה היא כזו. עזבו את הצד המשפטי שהוא ברור פה גם. אם אנחנו נשמש מענה לטרוניה של כל אחד שרכש דירה, כי זה רוצה קט-רגל וזה רוצה כדורעף... משה, אני לא נכנס, עזוב אותי. הפורום המכריע שאני מכיר זה פורום רומאי. את הפורום הרומאי אתה מכיר? משה אבן-חן, קשקוש, מהומה רבה על לא מאומה.

משה אבן-חן: למה אתה אומר קשקוש? זה לא ליד הבית שלך, אבל אדם שקנה שם. עמוס גבריאל: אני מבין למה אנשים מתרגשים, כי פה זה אישון, כי זה אישון. על שטח חום היה צריך להגיד להם מה לעשות?

קובי אוחיון: לפי מה שאני שומע בפורום, בדרך כלל האתרים האלה האנשים מזדהים בשמות שונים. זה לא חשוב,

יהודה בן-חמו: מנושא זוטא נכנסתם ל...

קובי אוחיון: סליחה. אני חושב שהעיר צריכה לברך על פרויקט כזה שהוא ייחודי שאין לו אח ורע בכל הארץ, עד כדי כך שמנכ"לים כבר מבקשים פגישות אתנו כדי ללמוד את הפרויקט וליישם בעיר שלהם. אני ישבתי גם עם המנכ"ל אחיעזר של האחים דוניץ. אל תשכחו, הוא בנה מתחם מגורים שלם 12 מטר מהספורטק ברעננה. הוא אמר: חששתי בהתחלה, אבל התושבים אמרו לי שזו איכות חיים נהדרת, יש לנו מתקנים ליד הבית. וכל אחד אמר שעדיף ריאות ירוקות כאלה מאשר מועדון קשישים או מועדון נוער שיוצר מפגעים פי כמה יותר גדולים.

יהודה בן-חמו: אני רק יכול להגיד לכם ברכת יישר כוח לקובי על היוזמה ושה יצא לפועל. מי בעד לאשר את סעיף 5 ו-6? פה אחד. תודה רבה.

החלטה מס' 280: מחליטים כדלקמן:

לסעיף 5: מאשרים פה אחד פתיחת חשבון בנק עבור פרויקט כפ"ס הצעירה – מקרקעין.
לסעיף 6: הואיל וועדת המכרזים קבעה את רשימת הזוכים במכרז ובהגרלה ובימים אלה מוזמנים הזוכים לחתום על חוזה מכר לרכישת מקרקעין מהעירייה, מסמיכה מועצת העיר את ראש העיר ומנכ"ל העירייה לחתום על חוזים עם הזוכים, בהתאם לטבלת המחירים המצ"ב שקבעה השמאות וועדת המכרזים.

7. מינוי אבי בן חמו, גזבר הרשות, לדירקטור בחברה הכלכלית:

יהודה בן-חמו: מינוי אבי בן חמו גזבר הרשות לדירקטור בחברה הכלכלית. פה אחד – תודה רבה.

החלטה מס' 281: מאשרים פה אחד את מינוי אבי בן חמו, גזבר העירייה, לדירקטור בחברה הכלכלית.

גיא בן-גל: לא יכולתי שלא לשים לב שחלק מהסעיפים בסדר היום חופפים באופן מלא למה שהיה מתוכנן בישיבה שאני שמח בשמחתך שנדחתה בגלל הולדת בתך. כשלהבדיל, הסעיף שהרגע הקראת הוא סעיף שלא היה קיים, ולהבדיל סעיפים שהיו קיימים בסדר יום ב-6 במרץ לא מופיעים הערב.

אייל יוניאן: הם מופיעים בשבוע הבא.

יהודה בן-חמו: בשבוע הבא יש ישיבת מועצה. אני מודיע לך שכל שבוע נעשה לך ישיבה.

גיא בן-גל: כלומר, כל הסעיפים שלא מופיעים היום ומופיעים ב-6 במרץ ידונו בשבוע הבא? רק למען הסר ספק.

יהודה בן-חמו: אני את ההחלטות לוקח מהר, שלא תשימו לב.

גיא בן-גל: אני מציע, אדוני ראש העירייה, שלא תקבע אירוע באותו ערב. אני מציע שתפנה את הערב שלך, אדוני ראש העיר, שלא יהיו ישיבות קצרות.

יהודה בן-חמו: אני רוצה להגיד לכם שאני הייתי צריך לפתוח את הישיבה הזאת בתודה לחברי המועצה. קודם כל לא פתחתי בתודה לחברי המועצה. האמת היא שלפני תשעה חודשים ושבעיים התבטלה ישיבת מועצה, ולפני שבועיים נולדה לי ילדה. אז תודה לכם, תודה באופן אישי לכולכם.

גיא בן-גל: אני מאחל לכולנו, יהודה, שנגיע לבית חולים 'מאיר' רק בנסיבות כאלה ובנסיבות שהיית פה לפני שבועיים.

יהודה בן-חמו: זה נכון. וגם שהנשים של כולנו שיעברו את הלידה כמו שמירב עברה.

8. אישור רישום שיעבוד בגין הלוואה שנתקבלה מבנק לאומי לכיסוי גירעון נצבר כחלק

מתכנית ההבראה:

יהודה בן-חמו: סעיף 8, אישור רישום שיעבוד, אייל יוניאן, בבקשה. סעיף 9 יורד מסדר היום.

אייל יוניאן: קבלנו את היתרה של הלוואה בסך 25 מיליון כדי להקטין את הגירעון הנצבר על פי תוכנית ההבראה. אנחנו עומדים כרגע, התחלנו את הקדנציה ב-104 מיליון שקל, אנחנו עומדים כרגע על 50 מיליון שקל גירעון נצבר. מה

שצריך נקודה נוספת זה רק אישור רישום שיעבוד בעקבות קבלת ההלוואה שאושרה מכבר כאן במועצה.

גיא בן-גל: כדרכם של כיסויי הלוואות אנחנו מעת לעת נדרשים לאשר דברים מהסוג הזה. אני פשוט זוכר ישיבת ועדת כספים לא לפני המון זמן שנבחנה על ידינו ברצינות רבה אפשרות של איגוח מוניציפלי, שגם אתה אדוני המנכ"ל וגם אמיר גבע ואנשים שמבינים בכלכלה עירונית פחות משניהם, ואני מזה מסיק ששניכם מבינים יותר מאתנו, דיברו בשבח העובדה שכדאי לקדם את הערוץ של האיגוח המוניציפלי כדי להקטין את התלות שלנו בבנקים. והנה היום אנחנו חוזרים לאותם אפיקים שמרניים וידועים. אז אם תואיל להסביר למה.

אייל יוניאן: ברמלה יצאו לאיגוח. אג"ח זה בעצם הלוואה. רמלה הגיעו למצב שהבנקים לא רצו לתת להם הלוואות בגלל המצב הכספי שלהם וההתנהלות שלהם. רמלה גייסו ב-5.9 בלי שתיקח את כל הנושא של הנאמן שהם צריכים להשיג וכל המשאבים שהעירייה עצמה צריכה, וההוצאות שמשלמים לעורכי דין וכיוצא באלה תוך כדי. אנחנו קבלנו כרגע הלוואה, לדעתי, לא יודע אם חסרת תקדים, רק ב-51, רק תבין, בלי האג"ח. לא רק שהבנקים נאותים לתת לנו היום כסף הם גם נותנים את זה בתנאים שאני לא יודע אם במגזר הפרטי היום אפשר לקבל בכאלה תנאים של 5.1.

מעבר לזה, עיריית כפר-סבא בעקבות ההצלחה של תוכנית ההבראה בכלל והאוניברסיטה בפרט, אני אומר שאנחנו נהיה עם כמה עשרות מיליוני שקלים טובים כרגע בבנק. ולא רק שאנחנו לא צריכים אג"ח אנחנו יכולים להלוות כספים, לא ללוות כספים.

גיא בן-גל: לפי מה שאתה אומר אז הדירוג של 'מעלות' רק יעלה את הערך שלנו לפי המצב שלנו?

אייל יוניאן: כרגע האג"ח לעיריית כפר-סבא זה משהו שהיא לא צריכה. לדעתי גם עיריית רעננה בסוף לא תלך לאג"ח. לדעתי, אני מניח, כי זה לא נכון, כי הבנקים נותנים לעיריית רעננה בריבית נמוכה הרבה יותר מאשר האג"ח. יתירה

מזאת, גם הגענו למצב שהיו מוכנים לתת לנו אג"ח בלי חתמים ובלי הכל. זה אג"ח ישיר, שרמלה לא הלכה אליו. אנחנו לא צריכים אג"ח כרגע. יתכן שב-60/80 שהולך להיות שם עלויות של פרויקט בסדר גודל של 100 מיליון דולר יהיה נכון לקחת אג"ח ספציפי בגלל הפרשי המימון. אבל כשנגיע לזה נראה מה לעשות. כרגע את השלב הראשוני של התכנון וחלק מהתשתיות אנחנו לא נצטרך בכלל להלוואות כי יש לנו כסף בבנק.

יהודה בן-חמו: אפשר לאשר את זה פה אחד? בבקשה, בני.

בני כברה: אני רק רוצה, איך אומרים, לתקן את המנכ"ל, עם כל הכבוד. אתה מדבר היום על גירעון נצבר של 75 מיליון ולא 50 מיליון. ההלוואה כבר למדתי, עזוב. הלוואה של 25 מיליון זה גירעון, זה לא חיסכון.

אייל יוניאן: לא, אבל ברגע שאני,

בני כברה: עזוב, אני מבין. תשמע, את זה לימדו אותנו כשהיינו בכתה א', כבר אז כשדיברו על הלוואה, כשאתה לוקח הלוואה זה, בוא נאמר, הכנסה ולא הוצאה. מה נעשה, זה עדיין, תאמין לי, כל כסף שאתה צריך להחזיר... אייל יוניאן: א. אתה צודק.

בני כברה: ולכן הגירעון הנצבר עדיין עומד על 75 מיליון ולא על 50. אולי בספרים.

יהודה בן-חמו: אז תלך יותר עמוק לכל הלוואות הביטחון.

(מדברים ביחד)

יהודה בן-חמו: למה אתה עובר נושא? הנושא זה הגירעון הנצבר? זה מדבר אתי על חתימות והוא מדבר אתי על האצטדיון. סליחה רגע בני, תכף תקבלו תשובות על הגירעון. בואו נאשר את הסעיף. מי בעד לאשר את הסעיף? פה אחד, תודה רבה. תענה להם על הגירעון.

החלטה מס' 282: מאשרים רישום שיעבוד בגין ההלוואה שנתקבלה מבנק לאומי לכיסוי גירעון נצבר כחלק מתכנית ההבראה.

ריכוז החלטות מישיבת מועצה שלא מן המניין מיום

20/03/06